

ΕΠΑΛΕΙΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

Περιοδική Έκδοση τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γ.Ο.Χ.
Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος
Λάρισα • Τεύχος 7ο • Ἰούλιος – Σεπτέμβριος 2023

Ἑορτὴ Τιμίας Ἐσθῆτος τῆς Θεοτόκου Ἱερὰ Ἀνδρῶνα Μονὴ Ἁγίου Νεκταρίου Βερδικούσιας Σάββατο, 2/17-07-2023

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. δ΄.

Θεοτόκε Ἀειπάρθενε, τῶν ἀνθρώπων ἡ σκέπη, Ἐσθῆτα καὶ Ζώνην τοῦ ἀχράντου σου σώματος, κραταῖαν τῇ πόλει σου περιβολὴν ἔδωρήσω, τῷ ἀσπύρω τόκῳ σου ἄφθαρτα διαμείναντα· ἐπὶ σοὶ γὰρ καὶ φύσις, καινοτομεῖται καὶ χρόνος. Διὸ δυσωποῦμέν σε, εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον. Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Περιβολὴν πᾶσι πιστοῖς ἀφθαρσίας, Θεοχαρίτῳτε Ἁγνή ἔδωρήσω, τὴν Ἱερὰν Ἐσθῆτά σου μεθ' ἧς τὸ ἱερόν, σῶμά σου ἐσκέπασας, σκέπη πάντων ἀνθρώπων· ἧς περ τὴν κατάθεσιν, ἐορτάζομεν πόθῳ, καὶ ἐκβοῶμεν φόβῳ σοι σεμνή· χαίρε Παρθένε, Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Τὰ ἀγαθὰ ἀπὸ τὸν Θεὸν ὅταν τηροῦμε τὴν «συμφωνία» μαζί Του καὶ τὰ δεινὰ ὅταν τὴν παραβιάζουμε

Λευϊτικοῦ τὸ Ἀνάγνωσμα

(Κεφ. 26, στ. 3-24)

Ἐλάλησε Κύριος τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λέγων· Ἐὰν τοῖς προστάγμασί μου πορεύησθε, καὶ τὰς ἐντολάς μου φυλάσσησθε, καὶ ποιήτε αὐτάς, δώσω τὸν ὑέτὸν ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ ἡ γῆ δώσει τὰ γεννήματα αὐτῆς, καὶ τὰ ξύλα τῶν πεδίων ἀποδώσει τὸν καρπὸν αὐτῶν, καὶ καταλήψεται ὑμῖν ὁ ἀλοητὸς τὸν τρυγητόν, καὶ ὁ τρυγητὸς καταλήψεται τὸν σπόρον. Καὶ φάγεσθε τὸν ἄρτον ὑμῶν εἰς πλησμονήν, καὶ κατοικήσετε μετὰ ἀσφαλείας ἐπὶ τῆς γῆς ὑμῶν, καὶ οὐκ ἔσται ὑμᾶς ὁ ἐκφοβῶν· καὶ ἀπολλῶ θηρία ἐκ τῆς γῆς ὑμῶν, καὶ πόλεμος οὐ διελεύσεται διὰ τῆς γῆς ὑμῶν, καὶ πεσοῦνται οἱ ἐχθροὶ ὑμῶν ἐνώπιον ὑμῶν, καὶ διώξονται ἐξ ὑμῶν πέντε ἑκατόν, καὶ ἑκατόν ὑμῶν διώξονται μυριάδας. Καὶ ἐπιβλέψω ἐφ' ὑμᾶς, καὶ εὐλογήσω ὑμᾶς, καὶ αὐξανῶ ὑμᾶς, καὶ πληθυνῶ ὑμᾶς, καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου μεθ' ὑμῶν. Καὶ φάγεσθε παλαιὰ, καὶ παλαιὰ παλαιῶν, καὶ παλαιὰ ἐκ προσώπου νέων ἐξοίσετε. Καὶ οὐ βδελύξεται ἡ ψυχὴ μου ὑμᾶς, καὶ ἐμπεριπατήσω ἐν ὑμῖν, καὶ ἔσομαι ὑμῶν Θεός, καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι λαός. Ἐὰν δὲ μὴ εἰσακούσητέ μου, μηδὲ ποιήσητε τὰ προστάγματά μου ταῦτα, ἀλλὰ ἀπειθήσητε αὐτοῖς, καὶ τοῖς κρίμασί μου προσοχθήσῃ ἡ ψυχὴ ὑμῶν, ὡς τε ὑμᾶς μὴ ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολάς μου, καὶ ἐγὼ ποιήσω οὕτως ὑμῖν. Ἐπιστήσω ἐφ' ὑμᾶς τὴν ἀπορίαν, καὶ σπερεῖτε διακενής τὰ σπέρματα ὑμῶν, καὶ ἔδονται τοὺς πόνους ὑμῶν οἱ ὑπεναντίοι ὑμῶν. Καὶ ἐπιστήσω τὸ πρόσωπόν μου ἐφ' ὑμᾶς, καὶ πεσεῖσθε ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν, καὶ διώξονται ὑμᾶς, καὶ φεύξεσθε οὐδενὸς διώκοντος ὑμᾶς· καὶ συντρίψω τὴν ὕβριν τῆς ὑπερηφανίας ὑμῶν· καὶ θήσω τὸν οὐρανὸν ὑμῖν ὡς σιδηροῦν, καὶ τὴν γῆν ὡσεὶ χαλκῆν. Καὶ ἔσται εἰς κενόν ἡ ἰσχὺς ὑμῶν, καὶ ἡ γῆ ὑμῶν οὐ δώσει τὸν σπόρον αὐτῆς, καὶ τὰ ξύλα τοῦ ἀγροῦ οὐ δώσει τὸν καρπὸν αὐτῶν. Καὶ ἀποστελῶ ἐφ' ὑμᾶς τὰ θηρία τὰ ἄγρια τῆς γῆς, καὶ ἐξαναλώσει τὰ κτήνη ὑμῶν, καὶ ὀλιγοστοὺς ποιήσει ὑμᾶς ἐπιπορευομένη μάχαιρα. Καὶ ἔσται ἡ γῆ ὑμῶν ἔρημος καὶ αἱ ἐπαύλεις ὑμῶν ἔσονται ἔρημοι· ὅτι ὑμεῖς ἐπορεύθητε πρὸς μὲ πλάγιοι, κἀγὼ πορεύσομαι πρὸς ὑμᾶς ἐν θυμῷ πлагίω· λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ Ἅγιος Ἰσραὴλ.

Ἑρμηνεία

Λέγει Κύριος ὁ Θεὸς στους Ἰσραηλίτες (στον λαὸ τῆς Εκκλησίας): Εἰάν πορεύεσθε σύμφωνα με τὰ προστάγματά μου, εἰάν φυλάττετε καὶ εφαρμόζετε τὰς ἐντολάς μου, ἐγὼ θὰ δώσω στον κατάλληλο καιρὸ τὴν βροχὴ καὶ ἡ γῆ θὰ ἀποδώσῃ τὰ γεννήματά της καὶ τὰ καρποφόρα δένδρα τῶν πεδιάδων θὰ δώσουν τοὺς καρπούς των. Ἡ γῆ θὰ καρποφορῇ πλουσίως, ὥστε τὸ ἀλώνισμα τῶν σιτηρῶν, πλούσιο καθὼς θὰ εἶναι, θὰ διαρκῇ μέχρι τοῦ τρυγητοῦ τῶν ἀμπέλων καὶ τὸ τρύγημα τῶν σταφυλῶν θὰ διαρκῇ ἕως τὴν ἐποχὴ τῆς νέας σποράς. Θὰ φάγετε πλοῦσια τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς, θὰ χορτάσετε ἀπὸ αὐτά, θὰ κατοικήτε ἀσφαλεῖς στὴν χώρα σας καὶ πόλεμος δὲν θὰ πέρασῃ ἀπὸ αὐτῆν. Θὰ δώσω εἰρήνην στὴν χώρα σας, θὰ κοιμάσθε ἡσυχοὶ καὶ δὲν θὰ ὑπάρχῃ κανεὶς, πού να σας ἐκφοβίξῃ. Θὰ καταστρέψω τὰ ἄγρια καὶ αἰμοβόρα θηρία ἀπὸ τὴν χώρα σας· θὰ καταδιώξετε καὶ θὰ κατανικήσετε

τους εχθρούς σας και θα τους ίδετε να πίπτουν φονευμένοι ενώπιόν σας. Πέντε από σας θα καταδιώκουν εκατό εχθρούς και εκατό από σας θα καταδιώκουν αναριθμήτους εχθρούς· και οι εχθροί σας θα πίπτουν εν στόματι μαχαίρας νεκροί ενώπιόν σας. Εγώ θα επιβλέψω σε σας με στοργή και ευμένεια. Θα σας πληθύνω εις λαόν πολύν και θα κρατήσω και θα εκπληρώσω την υπόσχεσί μου προς σας. Θα έχετε υπερπαραγωγή αγαθών, ώστε να τρώγετε παλαιά και παλαιότερα προϊόντα της γης. Θα ρίπτετε έξω από τας αποθήκας σας παλαιά γεννήματα, δια να γεμίσετε αυτάς με τα πλούσια εισοδήματα νέας συγκομιδής. Θα στήσω την Σκηνή μου και το κατοικητήριό μου αναμέσον σας και δεν θα σας αηδιάση η ψυχή μου. Θα περιπατώ εν μέσω υμών. Θα είμαι ο Θεός σας και σεις θα είσθε ο λαός μου. Εάν όμως δεν με υπακούσετε και δεν εφαρμόσετε αυτάς τας εντολάς μου, αλλά παρακούσετε και παραβήτε

αυτάς, αποστραφή δε και αηδιάση η ψυχή σας τας αποφάσεις μου, ώστε με την παρακοή σας αυτή να διαλύσετε την συμφωνία μου, και εγώ θα κάμω το ίδιο προς σας θα παραμερίσω την υπόσχεσι, που σας έχω δώσει, και θα αποστείλω εναντίον σας φτώχεια και ψώρα και ίκτερο, που εξασθενίζει τους οφθαλμούς σας και λυώνει την ζωή σας. Θα σπείρετε στα χαμένα τους σπόρους σας και τα προϊόντα των αγρών σας θα τα τρώγουν οι εχθροί σας. Θα στρέψω ωργισμένο το πρόσωπό μου εναντίον σας και θα πέσετε νικημένοι ενώπιον των εχθρών σας και αυτοί, που σας μισούν, θα σας καταδιώκουν. Θα ελθουν δε και περιστάσεις, κατά τας οποίας πανικόβλητοι θα φύγετε, χωρίς κανείς να σας καταδιώκη. Και εάν, παρ' όλας τας τιμωρίας αυτάς, δεν μετανοήσετε και δεν με υπακούσετε, θα προσθέσω νέας και θα σας τιμωρήσω επτά φορές περισσότερον δια τας αμαρτίας σας. Θα συντρίψω την αλαζονεία της υπερηφανείας σας και δεν θα στείλω βροχής, ώστε ο ουρανός να φαίνεται σαν σίδηρος και η γη από την ξηρασία σαν χαλκός. Η δύναμις σας και οι κόποι σας θα είναι επί ματαιώ. Η γη δεν θα δώσει ούτε τον σπόρο, που ερρίψατε σε αυτήν, και τα καρποφόρα δένδρα των αγρών σας δεν θα φέρουν καρπούς. Και εάν παρ' όλα αυτά εξακολουθήτε να ζητε αμετανόητοι και να φέρεσθε με δολιότητα απέναντί μου και δεν θελήσετε να υπακούσετε στις εντολάς μου, εγώ θα επιφέρω εναντίον σας και άλλας πολλές τιμωρίας, σύμφωνα με τας αμαρτίας που θα διαπράττετε. Θα εξαπολύσω εναντίον σας τα άγρια θηρία της γης, τα οποία και σας θα κατασπαράξουν και τα ζώα σας θα καταστρέψουν· και έτσι θα σας κάμω ολιγοστούς στην χώρα σας και θα μείνουν έρημοι από ανθρώπους οι δρόμοι σας. Και αν πάλι με αυτά δεν παιδαγωγηθήτε και δεν αλλάξετε ζωή, αλλά εξακολουθήτε να φέρεσθε με υποκρισία και πονηρία απέναντί μου, θα φερθώ και εγώ απέναντί σας με θυμό αιφνίδιο και θα σας τιμωρήσω πολλαπλασίως δια τας αμαρτίας σας.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου

Αγαπητοὶ Πατέρες καὶ Ἀδελφοί:

Γιὰ μιὰ ἀκόμη χρονιά, ἀξιωθήκαμε νὰ φθάσουμε στὴν μεγάλη Θεομητορική Ἑορτὴ τῆς Κοιμήσεως καὶ Μεταστάσεως τῆς Κυρίας Θεοτόκου.

Ἄν καὶ εἶχαμε μιὰ δύσκολη καλοκαιρινὴ περίοδο, μὲ μεγάλη ζέση, παρατεταμένο καύσωνα, συνεχεῖς πυρκαγιές καὶ ἄλλες καταστροφές, τοπικὰ καὶ παγκόσμια, ἐν τούτοις ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ ἐπέτρεψε νὰ διέλθουμε τὴν κατανυκτικὴν περίοδο τῆς νηστείας τοῦ Δεκαπενταυγούστου ὀρθοδόξως, μὲ πνευματικὴ προσπάθεια, μετάνοια, ἐγκράτεια καὶ ἀγώνα χριστιανικό.

Ἡ νηστεία μας μπορεῖ νὰ μὴν ἦταν ἡ καλύτερη καὶ ἀκριβέστερη· πιθανὸν νὰ ἐμποδίσθηκε ἀπὸ διάφορες αἰτίες. Ὅμως, καὶ μόνον τοῦ τὴν τηρήσαμε θυσιαστικά, κάναμε τὴν μικρὴ ἢ μεγάλη κατάθεσή μας στὸ *Ταμειυτήριο τοῦ Οὐρανοῦ*, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον εἶναι σημαντικὸ καὶ ἀξιέπαινο.

Ἐλπίζω ὅτι συμμετείχαμε μὲ *πόθο ψυχῆς* στοὺς καθημερινούς Παρακλητικούς Κανόνες στὴν Παναγία μας, καὶ τὰ θαυμάσια λόγια τους ἄγγιξαν καὶ τὴν δική μας ψυχὴ μὲ ἰδιαίτερο τρόπο, μεταγγίζοντας μέσα μας αἰσθήματα ἱερά.

Γιὰ τὸν λόγο αὐτό, δεχθήκαμε Θεομητορικὴ εὐλογία καὶ ὀλόκληρη ἡ ὑπαρξὴ μας ἀνακαινίσθηκε. Ἡ φιλόθεη καὶ φιλόανθρωπη διάθεσή μας, οἱ στεναγμοὶ τῆς μετανόιας μας, ἡ καλὴ ἐξομολόγησή μας, ἡ συμμετοχὴ μας στὴν θεία Κοινωνία τῆς Ἐκκλησίας, ἐπέφεραν ἐντός μας καὶ γύρω μας τὴν *καλὴν ἀλλοίωσιν* καὶ ἐνοστάλαξαν θεία παρηγορία στὶς ταπεινὲς ψυχές μας.

Αγαπητοὶ Ἀδελφοί:

Ἡ Παναγία μας, ἡ ὁποία εἶναι ἡ ὄντως *Εὐλογημένη* μεταξύ ὄλων τῶν γυναικῶν, ἡ ὄντως *Κεχαριτωμένη*, μᾶς παραπέμπει ἀπὸ μέρους τῆς στὸν Εὐλογημένο Καρπὸ τῆς Κοιλίας τῆς, στὸν Κύριο καὶ Θεὸ μας Ἰησοῦ Χριστό, ὁ Ὅποῖος ἔλαβε τὴν Ψυχὴ τῆς, κατὰ τὴν θαυμαστὴ Κοίμησή τῆς, στὶς ἄχραντες Παλάμες Του, γιὰ νὰ τὴν καταστήσει *Κορυφαία* στὴν δόξα τοῦ Οὐρανοῦ! Μετέστησε δὲ καὶ τὸ θεοδόχο καὶ ἀκρεφνέστατο σῶμα τῆς στὴν πρόγευση τῆς τελικῆς δόξης τῆς Βασιλείας Του ἀπὸ τώρα!

Γι' αὐτό, Ἄγγελοι καὶ Ἄνθρωποι, «*πᾶσα ἡ κτίσις*», χαίρουμε, δοξάζουμε καὶ εὐλογοῦμε ἀκαταπαύστως τὴν Ὑπερένδοξη καὶ Ὑπερευλογημένη Ἀειπάρθενη Μαρία, τὴν Μητέρα τοῦ Φωτός, τὴν αἰτία τῆς τῶν πάντων θεώσεως!

Ἡ Θεοτόκος Μαρία, τὸ ἀγνότερο καὶ ἀγιώτερο πλάσμα γῆς καὶ οὐρανοῦ κατὰ μοναδικὸν τρόπο, ἀναδείχθηκε *ἔμψυχη Κιβωτός*, ἀφοῦ ὁ Θεὸς Λόγος ἔλαβε σάρκα καὶ κυοφορήθηκε ἐντός τῆς ὡς ἄνθρωπος.

Καὶ ἔτσι, κατέστη Μητέρα Θεοῦ καὶ Μητέρα πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, καὶ ἀγαπήθηκε, ἀγαπιέται καὶ θὰ ἀγαπιέται περιπαθῶς, τρυφερῶς καὶ ὑπερβαλλόντως ἀπὸ κάθε θεοφοβούμενη ψυχῆ.

Αὐτὴ παρακαλεῖ ἀκαταπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν καὶ δέεται συνεχῶς στὸν Θρόνο τῆς Μεγαλωσύνης γιὰ τὴν συγχώρηση ὅλων τῶν ἀμαρτωλῶν, ὅσων βεβαίως ἐπιδείξουν μετάνοια εἰλικρινῆ.

Ἀγαπητοὶ Ἀδελφοί·

Εἶθε κι ἐμεῖς νὰ ἀποκτήσουμε τὴν αὐθόρμητη συναίσθηση τῆς μακαρίας ἐκείνης γυναικός, ἡ ὁποία ἀκούγοντας τὴν μελίρρυτη διδαχὴ τοῦ Κυρίου μας, ἀναφώνησε μέσα ἀπὸ τὸ πλῆθος καὶ μακάρισε Αὐτὴν ποὺ Τὸν βάστασε στὴν κοιλία της καὶ Τὸν θήλασε ὡς πἀναγνη Μητέρα Του! (βλ. Λουκ. ια' 27).

Ἐμεῖς, σὰν ἀληθινοὶ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί, δὲν μποροῦμε παρὰ νὰ μακαρίζουμε συνεχῶς «τὴν ἀιμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν»!

Ὅπως ὅλες οἱ γενιές τῶν πρὸ ἡμῶν Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, ἔτσι κι ἐμεῖς ἄς τὴν δοξάζουμε ἐπάξια καὶ μὲ λόγια καὶ μὲ ἔργα καὶ μὲ τὴν ζωὴ μας ὀλόκληρη, γιὰ νὰ τύχουμε τῆς Θεομητορικῆς εὐλογίας καὶ προστασίας Της, νὰ γλιτώσουμε ἀπὸ τοὺς φοβεροὺς κινδύνους ποὺ μᾶς περιβάλλουν στὰ ἀποκαλυπτικὰ χρόνια μας καὶ νὰ ἀξιιωθοῦμε τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν. Ἀμήν!

Μὲ πατρικὲς εὐχὲς
Ἐλάχιστος ἐν Κυρίῳ
Ὁ Μητροπολίτης
† Ὁ Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος Κλήμης

Λάρισα, 15/28-8-2023

ΠΑΤΕΡΙΚΗ ΔΙΔΑΧΗ**Εἶναι ὁ καύσωνας αἰτία ἀπουσίας ἀπὸ τὸν Ναὸ τοῦ Θεοῦ;**

Παραθέτουμε ἐπίκαιρο ἀπόσπασμα ἀπὸ κείμενο τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, μέσω τοῦ ὁποῖου ἀνατρέπει τὸ ἐπιχειρήμα ὅτι ἡ μεγάλη ζέστη καὶ ὁ καύσωνας τοῦ θέρους ἀποτελοῦν δῆθεν αἰτία ἀποφυγῆς ἐκκλησιασμοῦ. Παράλληλα, μέμφεται ὅσους πιστοὺς πηγαίνουν στὸν Ναό, διότι δὲν φροντίζουν ὅσο θὰ ἔπρεπε γιὰ νὰ φέρουν καὶ ἄλλους μαζί τους, ἀπὸ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐπικαλοῦνται διάφορες δικαιολογίες γιὰ νὰ ἀποφύγουν τὸν ἐκκλησιασμό. Τὸ ἀπόσπασμα παρατίθεται μόνον στὴν νεοελληνικὴ του ἀπόδοση:

Γ' ΑΥΤΟ σὲ ὀνόμασε [ἡ Γραφή] «ζύμη». Γιατὶ πραγματικὰ καὶ ἡ ζύμη δὲν ζυμώνει τὸν ἑαυτό της, ἀλλὰ τὸ ὑπόλοιπο φύραμα, τὸ πολὺ καὶ ἀνυπολόγιστο, αὐτὴ ἡ μικρὴ καὶ ἐλάχιστη. Ἔτσι ἀκριβῶς καὶ σεῖς, ἂν καὶ στὸν ἀριθμὸ εἶστε λίγοι, γίνεστε ὅμως πολλοὶ καὶ δυνατοὶ στὴν πίστη καὶ στὸ ἐνδιαφέρον πού θέλει ὁ Θεός. Ὅπως λοιπὸν ἡ ζύμη δὲν ἀδυνατεῖ ἐξ αἰτίας τῆς μικρῆς ποσότητος, ἀλλὰ ὑπερισχύει ἐξ αἰτίας τῆς θερμότητος πού περιέχει καὶ τῆς δύναμης τῆς φύσεώς της, ἔτσι ἀκριβῶς καὶ σεῖς θὰ μπορέσετε, ἂν θέλετε, νὰ ἐπαναφέρετε πολὺ περισσότερους στὸ ἴδιο μὲ σᾶς ἐνδιαφέρον [ὡς πρὸς τὸν ἐκκλησιασμό].

Ἄν ὅμως προβάλλουν σὰν πρόφαση τὸ καλοκαίρι –γιατὶ πραγματικὰ ἀκούω νὰ λέγουν καὶ αὐτά, ὅτι εἶναι τώρα ὑπερβολικὴ ἡ ζέστη, ὁ καύσωνας ἀφόρητος, δὲν μποροῦμε νὰ πιεζόμαστε καὶ νὰ στενοχωριόμαστε μέσα στὸ πλῆθος, νὰ περιβρεχόμαστε παντοῦ ἀπὸ τὸν ἰδρώτα καὶ νὰ μᾶς ἐνοχλεῖ ἡ ζέστη καὶ ἡ στενότητα τοῦ χώρου [τοῦ Ναοῦ]- ντρέπομαι γι' αὐτούς, πιστέψτε με. Διότι οἱ δικαιολογίες αὐτὲς εἶναι γυναικῶδεις, ἢ καλύτερα οἱ προφάσεις αὐτὲς δὲν ἀρκοῦν γιὰ συγγνώμην οὔτε στὶς γυναῖκες, στὶς ὁποῖες τὰ σώματα εἶναι πιὸ ἄβρὰ καὶ ἡ φύση πιὸ ἀδύναμη. Ἄν καὶ εἶναι αἰσχρὸ νὰ ἀπαντήσουμε σὲ τέτοια δικαιολογία, ὅμως εἶναι ἀναγκαῖο. Γιατὶ, ἂν ἐκεῖνοι προβάλλουν τέτοιες προφάσεις καὶ δὲν κοκκινίζουν ἀπὸ ντροπὴ, πολὺ περισσότερο δὲν πρέπει νὰ ντρεπόμαστε ἐμεῖς πού ἀντιλέγουμε σ' αὐτά.

Τί λοιπὸν μπορῶ νὰ πῶ σ' αὐτούς πού προβάλλουν τέτοιες προφάσεις; Θέλω νὰ τοὺς θυμίσω τοὺς τρεῖς νέους οἱ ὁποῖοι βρῖσκονταν μέσα στὸ καμίνι καὶ στὴν φλόγα, πού βλέποντας τὴν φωτιὰ νὰ τοὺς περικυκλώνει ἀπὸ παντοῦ καὶ νὰ χύνεται στὸ στόμα καὶ στὰ μάτια καὶ σ' αὐτὴν τὴν ἀναπνοή τους, δὲν σταμάτησαν νὰ ψάλλουν στὸν Θεὸ τὸν ἱερό καὶ μυστικὸ ἐκεῖνον ὕμνο μαζί μὲ τὴν κτίση, ἀλλὰ μολοντί βρῖσκονταν τότε μέσα στὴν φωτιὰ ἀνέπεμπαν στὸν κοινὸ Κύριο τῶν ὄλων τὴν δέηση πιὸ πρόθυμα καὶ ἀπὸ ἐκείνους πού βρῖσκονταν σὲ εὐώδη κῆπο (Δαν. 3, 20-33). Καὶ μαζί μὲ τοὺς τρεῖς αὐτούς νέους, νὰ τοὺς θυμίσω καὶ τὰ λιοντάρια τῆς Βαβυλῶνος καὶ τὸν [Προφήτη] Δανιὴλ καὶ τὸν λάκκο (Δαν. 6, 10-22). Καὶ ὄχι μόνον αὐτόν, ἀλλὰ θέλω νὰ θυμηθοῦν πάλι καὶ ἄλλο λάκκο καὶ Προφήτη καὶ βόρβορο πού ἔπνιγε τὸν Ἱερεμίᾳ μέχρι τὸν λαιμὸ (Ἱερ. 45, 6). Καὶ ἀνεβαίνοντας ἀπὸ τοὺς λάκκους θέλω νὰ ὀδηγήσω αὐτούς -πού προβάλλουν σὰν πρόφαση τὸν καύσωνα- μέσα στὴν φυλακὴ [στοὺς Φιλίππους] καὶ νὰ τοὺς

δείξω ἐκεῖ τὸν [Ἀπόστολο] Παῦλο καὶ τὸν [μαθητὴ του] Σίλα, δεμένους στὸ ξύλο, γεμάτους μώλωπες καὶ πληγές, μὲ ὀλόκληρο τὸ σῶμα τους καταξεσχισμένο ἀπὸ τὸ πλῆθος τῶν πληγῶν, νὰ ὑμνοῦν τὰ μεσάνυχτα τὸν Θεὸ καὶ νὰ κάνουν τὴν ἱερὴ ἐκείνη ἀγρυπνία (Πράξ. 16, 16-33).

Πῶς λοιπὸν δὲν εἶναι παράλογο οἱ ἅγιοι ἐκεῖνοι ποὺ βρίσκονταν σὲ καμίνι καὶ σὲ φωτιά καὶ σὲ λάκκο καὶ θηρία καὶ βόρβορο καὶ δεσμοπήριο καὶ [τιμωρητικὸ] ξύλο καὶ πληγές καὶ φυλακές καὶ στὰ ἀφόρητα δεινὰ νὰ μὴν κατηγοροῦν ποτέ τίποτε ἀπ' αὐτά, ἀλλὰ μὲ πολλὴ δύναμη καὶ μὲ θερμὴ προθυμία νὰ ἐπιμένουν διαρκῶς στὶς προσευχές καὶ στοὺς ἱεροὺς ὕμνους, ἐνῶ ἐμεῖς, χωρὶς νὰ υποστοῦμε οὔτε κάποιον μικρὸ οὔτε μεγάλον ἀπὸ τὰ

πάθη ποὺ ἀριθμήσαμε, ἐξ αἰτίας τοῦ καύσωνα [ἀπλῶς] καὶ τῆς λίγης ζέστης καὶ τοῦ ἰδρώτα ν' ἀδιαφοροῦμε γιὰ τὴν δική μας σωτηρία καί, ἀφήνοντας τὸν ἐκκλησιασμό, νὰ περιφερόμαστε ἔξω φθειρόμενοι σὲ συναθροίσεις καὶ παρέες ποὺ δὲν ἔχουν τίποτε ὑγιές; **Τόσο μεγάλη εἶναι ἡ δροσιὰ τῶν θείων λόγων καὶ προφασίζεσαι τὸν καύσωνα;** «Τὸ ὕδωρ, ὃ [ἐγὼ] δώσω αὐτῶ», λέγει ὁ Χριστός, «γενήσεται ἐν αὐτῷ πηγὴ ὕδατος ἀλλομένου εἰς ζωὴν αἰώνιον» (1ω. 4, 14) (Τὸ νερὸ ποὺ ἐγὼ θὰ τοῦ δώσω, θὰ γίνῃ μέσα του πηγὴ νεροῦ ποὺ θ' ἀναβλύζει ζωὴ αἰώνια). Καὶ πάλι: «ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, καθὼς εἶπεν ἡ γραφή, ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ρεύσουσιν ὕδατος ζῶντος» (1ω. 7, 38) (ὅποιος πιστεύει σὲ ἐμένα, ὅπως εἶπε ὁ Γραφή, θὰ ρεύσουν ἀπὸ τὴν κοιλία του ποτάμια νεροῦ ποὺ χαρίζει ζωὴ).

Πές μου, ἔχεις πηγές καὶ πνευματικούς ποταμούς, καὶ φοβᾶσαι τὸν αἰσθητὸ καύσωνα; Στὴν ἀγορὰ ὅμως, ὅπου ὑπάρχει τόσοσ θόρυβος καὶ στενότητα καὶ πολὺς καύσωνας, πές μου, πῶς [ἐκεῖ] δὲν προβάλλεις τὸν καύσωνα καὶ τὴν ζέστη; Γιατὶ βέβαια δὲν θὰ μπορούσες νὰ ἰσχυρισθεῖς αὐτό, ὅτι δηλαδὴ ἐκεῖ μπορεῖ ν' ἀπολαμβάνει κανεὶς πιὸ δροσερὸ ἀέρα, ἐνῶ ἐδῶ ἔχει [δῆθεν] συγκεντρωθεῖ σὲ μᾶς ὅλη ἡ ζέστη. Ἀλλὰ τὸ ἐντελῶς ἀντίθετο, ἐδῶ καὶ ἀπὸ τὴν πλάκα ποὺ βρίσκεται στὸ δάπεδο καὶ ἀπὸ τὴν ὅλη κατασκευὴ τοῦ Ναοῦ -ποὺ ἀνέρχεται σὲ μεγάλο ὕψος- ὁ ἀέρας εἶναι πιὸ ἐλαφρὸς καὶ πιὸ δροσερός, ἐνῶ ἐκεῖ [ἔξω] ὑπάρχει παντοῦ πολὺς ἥλιος καὶ μεγάλη στενότητα καὶ καπνὸς καὶ σκόνη καὶ ἄλλα πολὺ περισσότερα ἀπ' αὐτὰ ποὺ αὐξάνουν τὴν δυσχέρεια καὶ ἀηδία. Ἐπομένως, **εἶναι φανερὸ ὅτι οἱ παράλογες αὐτὲς προφάσεις εἶναι ἀπόδειξη ραθυμίας καὶ ψυχῆς καταπεσμένης ποὺ στερεῖται τὴν φλόγα τοῦ Πνεύματος.**

Αὐτὰ τὰ λέγω τώρα ἀπευθυνόμενος ὅχι τόσο σ' ἐκείνους, ὅσο σὲ σᾶς ποὺ δὲν τοὺς προσελκύετε, ποὺ δὲν τοὺς ἀφυπνίζετε ἀπὸ τὴν ραθυμία καὶ ἀδιαφορία καὶ δὲν τοὺς ὀδηγεῖτε στὴν σωτήριο αὐτὴ τράπεζα. Καὶ οἱ ὑπηρετές βέβαια ὅταν πρόκειται νὰ ἐκπληρώσουν μιὰ κοινὴ ὑπηρεσία καλοῦν τοὺς συνδούλους τους, ἐνῶ σεῖς ποὺ πρόκειται νὰ κάμετε τὴν πνευματικὴ αὐτὴ ὑπηρεσία πα-

ΕΠΙΣΚΟΠΙΚΟΣ ΑΜΒΩΝΑΣ**Ὁ Πανάγιος Σταυρὸς σώζει**

Ἡ ἔλευση τῆς Ἑορτῆς τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ στὴν Ἐκκλησία μας εἶναι κατὰ τὴν Ὑμνολογία τῆς γεγονόσ ἀγαλλιάσεως καὶ εὐφροσύνης οὐρανοῦ καὶ γῆς. Διότι ὅσοι Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ προσέρχονται στοὺς Ναοὺς γιὰ νὰ τὸν κατασπασθοῦν μὲ εὐλάβεια καὶ φόβο Θεοῦ, λαμβάνουν ἀγιασμό χάριτος.

Ἡ ἐπαφὴ μὲ τὰ σύμβολα τῆς Πίστεώς μας, τὰ ὁποῖα μὲ ὑλικά μέσα, συνδεδεμένα μὲ τὴν σωτηρία μας, παραπέμπουν στὴν θεία πραγματικότητα, εἶναι πράξη εὐλογίας καὶ παροχῆς θείας δωρεᾶς.

Εἰδικῶς ὁ Τίμιος καὶ Ζωοποιὸς Σταυρὸς, τὸ ὄργανο τῆς σωτηρίας μας, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου ὁ Κύριος καὶ Θεὸς μας Ἰησοῦς Χριστὸς ἀνασταύρωσε τὴν ἁμαρτία καὶ τὸν «ἐφευρέτη» αὐτῆς διάβολο, ἀποτελεῖ γιὰ τοὺς πιστεύοντες πηγὴ ἀγιασμοῦ, ὡς αἴτιος τῆς σωτηρίας μας.

Προσερχόμαστε λοιπὸν σὲ προσκύνηση τοῦ ὑψουμένου Τιμίου Σταυροῦ παρακλητικά, μὲ ἐγκάρδιο αἴτημα νὰ μᾶς ἐνδυναμώσει, ὥστε νὰ βαδίζουμε μὲ εὐσέβεια τὴν ὁδὸ πρὸς τὸν Οὐρανόν, ἐκεῖ ποὺ μᾶς ἀναμένει θεία δόξα καὶ εὐφροσύνη αἰώνια.

Ἡ πορεία αὐτὴ εἶναι ὡς γνωστὸν δύσκολη καὶ ἔχει πολλοὺς κινδύνους, φανεροὺς καὶ κρυφούς. Γι' αὐτὸ καὶ ἀπαιτεῖται προσοχή καὶ ἐγρηγόρηση. Μόνον οἱ «νήφοντες», οἱ διατελοῦντες σὲ ἐπιφυλακὴ πνεύματος καὶ διαλεγόμενοι μετὰ τοῦ Θεοῦ ἐν προσευχῇ καὶ δεήσει, ὅπως καὶ ἐν ἐπιμελεῖ ἀναγνώσει τῶν θείων Γραφῶν, μποροῦν νὰ ξεφύγουν καὶ νὰ γλιτώσουν ἀπὸ

ραβλέπετε τοὺς ὁμοδούλους σας ποὺ στεροῦνται τὸ κέρδος. Τί λοιπὸν, λέγει, ἂν δὲν θέλουν; Κάμε τους νὰ θελήσουν μὲ τὴν συνεχῆ φροντίδα σου! Γιατί, ἂν μᾶς δοῦν νὰ τοὺς προτρέπουμε πιεστικά, ὅπωςδὴποτε θὰ θελήσουν. Ἀλλὰ πραγματικά αὐτὰ εἶναι δικαιολογία καὶ πρόφαση. Πόσοι λοιπὸν πατέρες βρίσκονται ἐδῶ καὶ δὲν ἔχουν τὰ παιδιά μαζί τους; Μήπως σοῦ ἦταν δύσκολο νὰ προσελκύσεις καὶ τὰ παιδιά σου; Ἐπομένως, εἶναι φανερὸ πὼς καὶ οἱ ἄλλοι ὄχι μόνον ἀπὸ τὴν δική τους ραθυμία, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν δική σας ἀδιαφορία μένουν ἐκτὸς τοῦ ἐκκλησιασμοῦ.

Ἀλλὰ, ἂν ὄχι προηγουμένως, τουλάχιστον τώρα ἀφυπνισθεῖτε καὶ ὁ καθένας ἅς εἰσέρχεται στὴν Ἐκκλησία μὲ τὸ δικό του μέλος, διεγείροντας καὶ παρακινώντας γιὰ τὴν ἐδῶ σύναξη ὁ πατέρας τὸν υἱὸ καὶ ὁ υἱὸς τὸν πατέρα, οἱ ἄνδρες τὶς γυναῖκες καὶ οἱ γυναῖκες τοὺς ἄνδρες, τὸ ἀφεντικὸ τὸν ὑπάλληλο, ὁ ἀδελφὸς τὸν ἀδελφὸ, καὶ ὁ φίλος τὸν φίλο. Ἡ καλύτερα ὄχι μόνον τοὺς φίλους ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἅς καλοῦμε στὸν κοινὸ αὐτὸ θησαυρὸ τῶν ἀγαθῶν. Ἄν δεῖ τὴν φροντίδα σου ὁ [θεωρούμενος] ἐχθρὸς σου, ὅπωςδὴποτε θὰ παύσει τὴν ἀπέχθειά του ἐναντίον σου.

Ἁγίου Ἰωάννου Χρυσοστόμου, «Ὁμιλία πρὸς τοὺς μὴ ἀπαντήσαντας εἰς τὴν σύναξιν...», ΕΠΕ, τ. 26 [86], Θεσσαλονίκη 1986, σελ. 551-557· ἡ νεοελληνικὴ ἀπόδοση ὑπέστη βελτιωτικὴ ἐπεξεργασία

τὰ ἔνεδρα, τὶς παγίδες καὶ τὰ βάραθρα ποὺ χαί-
νουν στὴν πορεία, καὶ ποὺ στήνει ὁ πολυμήχα-
νος ἐχθρὸς γιὰ νὰ συλλάβει καὶ νὰ κακοποιήσει
τοὺς ἀμελεῖς καὶ ἀπρόσεκτους.

Ὅμως, ἡ δύναμη τοῦ Τιμίου Σταυροῦ εἶναι
φρικτὴ γιὰ τὶς φάλαγγες τῶν ἀπαισίων δαιμό-
νων. Ὁ τύπος τοῦ Σταυροῦ δεσπόζει στὴν ἁγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, τῆς
ὁποίας ἀποτελεῖ «ὄπλον εἰρήνης» καὶ «ἀήττητον τρόπαιον». Ὁ Σταυρὸς
προεξέχει καὶ σκέπει τὴν Ἐκκλησία, ἡ δὲ ἁγιαστικὴ ἔλλαμψη τοῦ Παναγίου
Πνεύματος σκιαάζει αὐτήν, ὥστε τὰ τέκνα τῆς νὰ «περιπατοῦν ἐν τῷ φωτί»
καὶ νὰ βρίσκουν στὴν πρὸς Οὐρανὸν πορεία τους θεῖα ἀνάπαυση, γαλή-
νη ψυχῆς καὶ παρηγορία. Ὅπου οἱ πιστοὶ βαδίζουν «κατὰ πνεῦμα» «καὶ μὴ
κατὰ σάρκα», ὅπου ἐπικρατεῖ καὶ κυριαρχεῖ «ὁ νόμος τοῦ πνεύματος τῆς
ζωῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ», ἐκεῖ ἐπέρχεται καὶ χαρίζεται ἐλευθερία «ἀπὸ τοῦ
νόμου τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου» (Ρωμ. 8, 1-4).

Γι' αὐτὸ καὶ προτρεπόμαστε ἀπὸ τὴν ἱερὰ Ὑμνολογία μας νὰ ἀγνισθοῦμε
ἐσωτερικὰ κατὰ τὶς ψυχῆς καὶ τὶς καρδιές ἀπὸ κάθε κρυφὸ πάθος, ἀπὸ κάθε
πειρασμικὸ ἐπηρειασμό, ὅπως καὶ νὰ καθαρισθοῦμε μὲ τὴν ἐπίμονη ἐργα-
σία τῶν καλῶν καὶ ἀγαθῶν ἔργων καὶ πράξεων, ὥστε νὰ σπεύσουμε ὄχι
μόνον νὰ δοῦμε τὸν Τίμιον Σταυρὸ ὑψούμενο καὶ στολιζόμενο, ἀλλὰ καὶ μὲ
πίστη καὶ πόθο νὰ τὸν προσκυνήσουμε.

Διότι σὰν μέγας ἥλιος καταυγάζει μὲ τὶς ἀκτῖνες του ὅσους εἶναι στὸ
σκοτάδι τῆς ἁμαρτίας καλῶντας τους νὰ ἐξέλθουν μὲ τὴν σωτήρια Μετά-
νοια, καὶ ἐπίσης καταφλέγει τοὺς ἀπεχθεῖς δαίμονες, τοὺς παραλύει καὶ
τοὺς διασκορπίζει, λύνοντας καὶ καταστρέφοντας τὰ πονηρὰ ἔργα τους, καὶ
φέρνοντας εἰρήνη, ἀφηση καὶ ἐλευθερία.

Εἶθε νὰ φωτίσει ὅλους ὅσοι προσεγγίζουμε τὸν Τίμιον Σταυρὸ θεάρεστα
καὶ τὸν προσκυνοῦμε μὲ πίστη, γιὰ νὰ λάβουμε συγχώρηση, δύναμη καὶ
χάρη θείας ζωῆς καὶ σωτηρίας!

Σταυρὲ τοῦ Θεοῦ Πανάγιε, σῶσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει Σου! Ἀμήν.

† ὁ Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος Κλήμης

*Ἀπὸ τὴν προσκύνηση
τοῦ Τιμίου Σταυροῦ
στὸν Καθεδρικό Ναὸ
τῆς Εὐαγγελιστρίας
κατὰ τὴν Ἑορτὴ
τῆς Ὑψώσεως Αὐτοῦ
(14/27-09-2023).*

ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ**Στηριζόμαστε στην Θεία Προστασία**

Οι φοβερές καταστροφικές πυρκαγιές στην Πατρίδα μας, απέδειξαν περίτρανα ότι οι άνθρωποι είναι άνικανοι να αντιμετωπίσουν τὸν κίνδυνο. Κάθε καλοκαίρι ἐπαναλαμβάνονται οἱ ἴδιες σχεδὸν βιβλικές καταστροφές, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν Πολιτεία δὲν φαίνεται νὰ λαμβάνονται σοβαρὰ προληπτικὰ μέτρα προστασίας, ὥστε νὰ ὑπάρχει δυνατότητα ἄμεσης καὶ ἀποτελεσματικῆς ἀντιμετώπισης. Ἔτσι, εἶχαμε τὶς ἡμέρες αὐτὲς ἀκόμη μίᾶ ἐθνικὴ τραγωδία.

Εἶναι φανερόν ὅτι τὸ Κράτος ἀδυνατεῖ νὰ ἀνταπεξέλθει σὲ μίᾶ ὀργανωμένη διολοφθορὰ ἐκ τῶν ἔσω, τὴν ὁποίαν ἀντιμετωπίζουμε, ὥστε νὰ κινδυνεύουν ἄμεσα τὰ δάση μας, κατοικημένες περιοχές, ὅπως καὶ τὸ ἀμυντικὸ ὑλικὸ μας. Καὶ αὐτὸ συμβαίνει σὲ ἀκριτικὰ μέρη καὶ νησιά, ἔξω ἀπὸ τὴν ἴδια τὴν πρωτεύουσα τῆς χώρας μας, ὅπως καὶ σὲ πάρα πολλὰ μέρη τῆς αἱματοπότιστης καὶ ἠρωστούκου Πατρίδος μας.

Λυπούμεθα γιὰ τὴν τραγικὴ αὐτὴ διαπίστωση, ἄν καὶ γιὰ τὶς πύρινες καταστροφές βασικὴ καὶ κύρια αἰτία, ἀπὸ πνευματικῆς πλευρᾶς, εἶναι οἱ ἁμαρτίες ὅλων μας. Ἄν δὲν μετανοήσουμε ἐγκαιρῶς, ἔρχονται ἀκόμη πιὸ μεγάλες δοκιμασίες. Καὶ πρέπει νὰ ζοῦμε ἐν μετανοίᾳ, διότι ἄν οἱ ἄνθρωποι εἶναι ἐμφανῶς ἀδύναμοι, ἀνίσχυροι καὶ ἀνοργάνωτοι, ὁ Θεὸς μας εἶναι Ζωντανὸς καὶ Παντοδύναμος.

Ἐπιτρέπει τὶς φοβερές δοκιμασίες, ἀλλὰ καὶ δίδει ἀπρόσμενη αἴσια ἔκβαση, μὲ τρόπο θαυματουργικὸ, γιὰ νὰ κάνει αἰσθητὴ τὴν ἔκπαγλη Παρουσία Του στοὺς ἀναισθήτους ψυχικὰ ἀνθρώπους τῆς σήμερον.

Τί ἄλλο μαρτυροῦν οἱ θαυμαστὲς σωστικὲς ἐπεμβάσεις Του σὲ τόπους ἱερῶν καὶ εὐλογημένους;

Ἡ πύρινη λαίλαπα εἰσόρμησε μανιωδῶς καὶ στὴν Ἱερὰ Μονὴ τῆς μετανοίας μας, στὸν Ἅγιο Κυπριανὸ στὴν Φυλὴ Ἀττικῆς, καὶ ἐνῶ κατέτρωγε τὰ πάντα γύρω, δὲν πείραξε καθόλου τὰ κτήρια τῆς Μονῆς, οὔτε βεβαίως τοὺς Ναοὺς! Οἱ ζημιές ἦταν ἐλάχιστες. Οὔτε κάποιο τζάμι παραθύρου ράγισε ἢ ἔσπασε ἀπὸ τὴν

τρομερὴ θερμοκρασία ποὺ ἀναπτύσσεται σὲ τέτοιες περιπτώσεις.

Ἀκόμη καὶ τὸ Παρεκκλήσιο τῆς Ἁγίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας ἔξω ἀπὸ τὴν Μονή, λίγο ψηλότερα στὴν πλαγιὰ τῆς Πάρνηθος, πνιγμένο κυριολεκτικὰ μέσα σὲ εὐφλεκτα πεῦκα, δὲν ἔπαθε τὸ παραμικρό! Δὲν εἶναι τοῦτο μίᾶ φανερὴ θεία παρέμβαση;

Τὸ ἴδιο συνέβη καὶ στὴν Ἱερὰ Γυναικεία Μονὴ Ἁγ. Παρασκευῆς Ἀχαρνῶν, καὶ φυσικὰ σὲ πολλοὺς ἄλλους τόπους θείας Λατρείας σὲ ὅλη τὴν ἐλληνικὴ ἐπικράτεια.

Γιὰ τὴν νέα Θεομηνία

Μεγάλη θλίψη καὶ ὀδύνη ἐπικρατεῖ στὴν χώρα μας ἀπὸ τὴν νέα δοκιμασία τῆς φοβερῆς κακοκαιρίας πού τὴν ἔπληξε. Μετὰ τὸν παρατεταμένο καύσωνα καὶ τὶς καταστροφικὲς πυρκαγιές, ἤλθαν πρωτοφανεῖς νεροποντές καὶ προξένησαν καταστροφικὲς πλημμύρες. Ἰδίως ἡ Θεσσαλία μὲ τὸν πλούσιο κάμπο τῆς μετατράπηκε σὲ μιὰ ἀπέραντη λίμνη μὲ ἀπίστευτες ζημιές.

Γιὰ τὴν Βιβλικὴ αὐτὴ καταστροφή ἀνυπολόγιστων διαστάσεων λέγονται καὶ γράφονται πολλά. Θεωροῦμε ὅτι δὲν εἶναι θέμα «κλιματικῆς ἀλλαγῆς», ὅπως ἀκούγεται τόσο συχνὰ τελευταία. Σίγουρα δὲν ἔγιναν ἀπαραίτητα καὶ ἀναγκαῖα ἀντι-πλημμυρικὰ ἔργα, δὲν τηρήθηκαν ὑποσχέσεις, ὅπως καὶ συνέβησαν λάθος παρεμβάσεις μὲ κτίσματα σὲ μπαζωμένα ρέματα κ.λπ.

Ἔχουμε δὲ ὡς τραγικὸ ἀποτέλεσμα νεκρούς, ἐγκλωβισμένους, ὅπως καὶ μεγάλο ἀριθμὸ ἀγνοουμένων. Πόλεις κτυπήθηκαν, ὅπως βέβαια καὶ ἡ ἀγαπημένη μας Λάρισα, χωριά βυθίσθηκαν, μονάδες, σπίτια, περιουσίες, παραγωγὲς κατα-

Ὁ ἀληθινὸς Τριαδικὸς Θεὸς μας, ἡ Παναγία μας -τὴν περίοδο τῆς Νηστείας τῆς Ὁποίας διανύουμε, οἱ Ἅγιοί μας, εἶναι ὑπερβέβαιον ὅτι μᾶς συντρέχουν ἄμεσα, παρὰ τὴν ἀναξιότητα, εὐτέλεια καὶ μηδαμινότητά μας. Ὅλες τὶς ἐλπίδες μας σὲ Αὐτούς ἀποθέτουμε, καὶ εἶθε νὰ συνετισθοῦμε καὶ νὰ ἀναδειχθοῦμε ἱκανοὶ στὴν ἀντιπαράταξη ἔναντι τῶν δεινῶν περιστάσεων πού μᾶς ἔχουν περικυλίσει ἐπικίνδυνα ἀπὸ ὅλες τὶς μεριές.

Εὐχαριστοῦμε ἐκ βάθους καρδίας τὴν θεία ἐπιστοασία καὶ βοήθεια, γιὰ τὴν φιλόνηρωπη Πρόνοιά Της ὑπὲρ ἡμῶν. Εἶθε ἡ ἀποκατάσταση τῶν ζημιῶν νὰ εἶναι σύντομη! Καὶ εὐχόμεθα ὀλοψύχως γιὰ τὴν ἀνάνηψη πάντων, προκειμένου νὰ ἐπανεύρουμε τὴν ὀρθὴ ὁδὸ καὶ ἀποστολή μας!

† Λ. & Π. Κλ.

Λάρισα, 12/25-8-2023

στράφηκαν· παραμένουν επίσης κίνδυνοι για κατολισθήσεις και άλλες καταστροφές. Αγώνας γίνεται από συνεργεία διάσωσης όπως και άπλους ανθρώπους για βοήθεια τών πληγέντων και για καθαρισμό και άποκατάσταση από τά λασπόνερα για έπιβίωση.

Έμεϊς θυμίζουμε ταπεινά

ότι ό Κύριος και Θεός μας –στην Πρόνοια τής Αγάπης Του- παραχωρεί παιδαγωγικά όλα αυτά, σάν υπενθύμιση για τήν άποστασία του κόσμου και σάν κλήση για μετάνοια. Πρόκειται για «σημεία», τά όποια είναι ανάγκη νά έκληφθοῦν όρθά και νά έρμηνευθοῦν διορθωτικά. Όλοι έχουμε μερίδιο ευθύνης, όπως και άμεση ανάγκη πνευματικής ανακαίνισης. Η ζωή μας έν πολλοίς δέν πηγαίνει καλά και οι έπιλογές μας δέν έπιφέρουν καλά άποτελέσματα. Η έπιστροφή στην ευθεία όδο του Κυρίου άποτελεϊ έπιτακτικό αίτημα και ή έγκατάλειψη τής άμαρτίας και άνομίας άφορᾶ όλους μας. Μόνον με τήν άληθινή και είλικρινή Μετάνοια ένώπιον Θεοῦ και ανθρώπων έρχεται παράκληση και παρηγορία από τήν θεία Εύσπλαγχνία.

Έκφράζουμε τήν συμπάραστασή μας στους πληγέντες άδελφούς μας, όπως και τόν έπαινό μας για τήν άμεση κινητοποίηση τών συμπολιτών μας, ύπηρεσιακών και ιδίως έθελοντών, υπέρ βοήθειας όσων είναι σε ανάγκη. Η έγκάρδια ευχή και προσευχή μας είναι μαζί τους.

Είθε ό άπολογισμός τών ζημιών και καταστροφών νά μήν είναι άβάστακτος. Είθε ή άποκατάσταση τών δεινών νά είναι σύντομη και ίκανοποιητική. Είθε νά ληφθοῦν άμεσα μέτρα ανακούφισης και προστασίας, έστω και έκ τών ύστέρων, από τις υπεύθυνες άρχές.

Όπως γράψαμε πρόσφατα και για τις πυρκαγιές, έμεϊς σάν πιστοί Όρθόδοξοι Χριστιανοί στον Θεό στηριζόμαστε για Προστασία και Ένίσχυση. Οι άνθρωποι συνεχώς μάς άπογοητεύουν –ιδίως οι ύψηλά ιστάμενοι- για τήν έμφανή ανεπάρκειά τους και για τήν έν πολλοίς λανθασμένη γραμμή και τακτική τους. Ο Κύριος και Θεός μας είναι ή έγγύηση τής ασφάλειάς μας, και ή Υπέρμαχος Στρατηγός, ή Παναγία μας, άποτελεϊ τήν άμετάθετη καταφυγή και έλπίδα μας! Δεόμεθα του Κυρίου μας για τήν βοήθεια και ένίσχυση του λαοῦ μας και του ποιμνίου μας και άπευθύνουμε έκκληση πνευματικής ανασύνταξης και ανασυγκρότησης όλων μας, ώστε νά έγερθοῦμε και νά σταθοῦμε στο ύψος τών περιστάσεων, χωρίς νά χάνουμε τήν πίστη, τήν έλπίδα και τήν άγάπη μας!

Η Χάρις του Θεοῦ νά είναι μετά πάντων ήμών!

† ό Λαρίσης και Πλαταμῶνος Κλήμησ

Λάρισα, 26-08/08-09-2023

• **Σημειωτέον** ότι ή Ίερά Μητρόπολις μας άπηύθυνε "Έκκληση Βοηθείας

Ὅμιλία στὸ Συλλαλητήριο κατὰ τοῦ ψηφιακοῦ ἐλέγχου τοῦ ἀνθρώπου Λάρισα, Κεντρικὴ Πλατεῖα, Κυριακὴ 11/24-9-2023

† Μητροπολίτου ΓΟΧ Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος Κλήμεντος

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, εὐγενεῖς συμπολίτες καὶ συμπολίτισσες·

Ἐνα προσκλητήριο μᾶς κάλεσε ἐδῶ στὸ κέντρο τῆς πόλης μας, στὴν Θεσσαλικὴ πρωτεύουσα, σὲ μέρες δύσκολες. Συγκεντρωθήκαμε ἀπὸ ἀνάγκη ἐσωτερικὴ, γιὰ νὰ ἐξωτερικεύσουμε τὶς σκέψεις καὶ ἐπιφυλάξεις μας, γιὰ νὰ συμπαρηγορηθοῦμε καὶ ἐνισχυθοῦμε, γιὰ νὰ συμπροβληματισθοῦμε καὶ συμπαρταχθοῦμε.

Εἴμαστε ἀπλοὶ καθημερινοὶ ἄνθρωποι, ἀλλὰ κάτι μέσα μας ὀρθώνεται καὶ μᾶς καλεῖ σὲ ὁμολογία, διαμαρτυρία καὶ ὑπόσχεση ἱερή.

Οἱ ἐξωτερικὲς καταστάσεις ἀλλάζουν πολὺ γρήγορα. Ὁ κουραστικὸς καύσωνας τοῦ προηγούμενου διαστήματος παραχώρησε ἀπτόμοτα τὴν θέση του σὲ ἀπίστευτες νεροποντὲς τῶν προηγουμένων ἡμερῶν. Τὶς πυρκαγιὲς ποὺ κατέκαψαν τὴν χώρα μας, ἀκολούθησαν πλημμύρες φοβερές, οἱ ὁποῖες ἐπλήξαν εἰδικὰ τὴν Θεσσαλία ὅπως καὶ τὴν πόλη μας!

Αὐτὲς εἶναι ἔντονες ἀλλαγές ποὺ δὲν μποροῦν νὰ περάσουν ἀπαρατήρητες. Ἐπηρεάζουν ἀναπόφευκτα τὴν ζωὴ μας καὶ μᾶς δημιουργοῦν ἐρωτήματα, ἀπορίες, ἀνασφάλειες.

Διερχόμαστε γενικὰ ἐποχὴ μεγάλων καὶ ἐντυπωσιακῶν ἀλλαγῶν. Ἡ ἀνθρωπότητα ὀλόκληρη εἰσήλθε πράγματι σὲ στιγμὲς ἀποκαλυπτικῆς. Καὶ ἡ δύσμοιρη πατρίδα μας, ἡ Ἑλλάδα μας, δοκιμάζεται ἐδῶ καὶ χρόνια ὅλο καὶ πιὸ ἔντονα μὲ πολλοὺς καὶ διαφόρους τρόπους. Εἶναι ὅμως καιρὸς γιὰ νὰ βροῦμε τρόπους κοινῆς δράσης, ἀρνούμενοι νὰ ἀποδεχθοῦμε τὴν κατάντια στὴν ὁποῖαν περιήλθαμε.

Βέβαια, ἀπὸ πνευματικῆς πλευρᾶς, μερίδιο εὐθύνης ἔχουμε ὅλοι μας. Γιὰ τὶς ἀμαρτίες μας –λέγουμε βásiμα ἐμεῖς οἱ Πνευματικὸι πατέρες– παραχωροῦνται τὰ δεινά, γιὰ νὰ μετανοήσουμε, νὰ δυναμώσουμε, νὰ ἀγωνισθοῦμε, καὶ τέλος νὰ νικήσουμε!

Ἀγαπητοί·

Χρόνια τώρα γινόταν λόγος γιὰ νέες ταυτότητες ἠλεκτρονικῆς-ψηφιακῆς ἀπὸ διάφορες κυβερνήσεις. Καὶ νὰ ποῦ ἦλθε ὁ καιρὸς νὰ τὶς παρουσιάσουν καὶ νὰ τὶς ἐπιβάλλουν. Προβάλλουν μιὰ μᾶλλον ὄχι καὶ τόσο ἐπικίνδυνη μορφή τους –μὲ δύο τσιπάκια βέβαια!, γιὰ νὰ μὴν προκαλέσουν ἰσχυρὴ ἀντίδραση. Ἄλλ’ ὅμως, ἄφησαν ἀνοικτὸ τὸ ἐνδεχόμενο γιὰ **μεταβλητὰ** ἠλεκτρονικὰ στοιχεῖα σ’ αὐτές.

ὕπερ τῶν πλημμυροπαθῶν ἀδελφῶν μας, καὶ μάλιστα ὅσων ἐπλήγησαν ἀκόμη καὶ ἀπὸ τὸ Ποίμνιό μας. Πιστοὶ ἀπὸ πολλὰ μέρη τῆς πατρίδος μας, ὅπως καὶ ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸ, ἀνταποκρίθηκαν δεόντως καὶ συγκινητικῶς στὴν ἔκκλησή μας καὶ συγκεντρώθηκε χρηματικὸ ποσό, ὅπως καὶ εἶδη πρώτης ἀνάγκης, τὰ ὁποῖα διατίθενται καὶ θὰ διατίθενται στοὺς ἔχοντας ἀνάγκη δοκιμαζομένους ἀδελφούς. Περὶ τούτου, θὰ ὑπάρξει δημοσίευμα ἀναφορᾶς ὅταν ὀλοκληρωθεῖ ἡ ἐργώδης προσπάθεια. Εὐχαριστοῦμε ἀπὸ καρδίας ἅπαντας καὶ εὐχόμαστε τὴν πλοῦσια ἀνταπόδοση παρὰ τοῦ Κυρίου μας!

Και μάλιστα, στις αρχές Σεπτεμβρίου, έγιναν τὰ ἀποκαλυπτήρια: «Ἔρχεται ἀπὸ τὸν Νοέμβριο **ὁ προσωπικὸς ἀριθμὸς τοῦ πολίτη** – θὰ εἶναι ἐνιαῖος γιὰ ΑΦΜ, ΑΜΚΑ, ταυτότητα καὶ διαβατήριο... Ἡ διαδικασία θὰ ἰσχύσει καὶ γιὰ ὄσους ἐκδώσουν νέου τύπου ταυτότητες» («Πρῶτο Θέμα», Δευτέρα, 4-9-2023).

Ἄν κάποιος εὐλογα ἀναρωτηθεῖ τί σημαίνει αὐτὴ ἡ βαρύγδουπη εἶδηση, ἴδου καὶ ἡ συνέχεια: «Στὶς νέες ταυτότητες ποὺ θὰ ἐκδοθοῦν μέχρι τὸν Δεκέμβριο ἔχει προβλεφθεῖ νὰ ὑπάρχει κενὸς χῶρος στὴν πίσω πλευρὰ, **στὸν ὁποῖον θὰ μπορεῖ νὰ τυπωθεῖ ἀργότερα καὶ ὁ προσωπικὸς ἀριθμὸς**» («Νέα Κρήτη», Τετάρτη, 6-9-2023).

Ἄρα ἡ **νέα ψηφιακὴ ταυτότητα, κατόπιν προφανῶς σχετικῆς νομοθετικῆς ρύθμισης, σχεδιάσθηκε γιὰ μετατροπὴ τῆς σὲ Κάρτα Πολίτη**, γιὰ τὴν ὁποῖαν τόσες ἀντιρρήσεις ἐκφράσθηκαν ἀπὸ μακροῦ. Ἄλλὰ καὶ γιὰ «πορτοφόλι»:

Ἐδῶ νὰ θυμίσουμε ὅτι τὸν Ὀκτώβριο ἀναμένεται καὶ ἡ περίφημη ἀνακοίνωση γιὰ τὸ ψηφιακὸ νόμισμα. Διακηρύχθηκε ἐπίσημα μόλις αὐτὲς τὶς ἡμέρες ὅτι, **στὸ διάστημα τῶν ἐπομένων ἑξί**

ἑτῶν θὰ καταργηθοῦν ἐντελῶς τὰ μετρητὰ χρήματα καὶ θὰ ὑπάρχουν μόνον ψηφιακά!

Τί σημαίνουν ὅλα τὰ ἀνωτέρω καὶ πῶς συνδέονται μεταξύ τους, ὁ καθένας ἄς βγάλει τὰ συμπεράσματά του.

Ἀγαπητοὶ συμπολίτες·

Ἄς δοῦμε τὰ πράγματα λίγο πιὸ προσεκτικά. Ὅπως καὶ στὴν πρόσφατη ἐποχὴ τῆς πανδημίας δὲν ὑπῆρχε ὁμοφωνία στὴν διεθνή ἐπιστημονικὴ κοινότητα, αὐτὸ συμβαίνει καὶ τώρα σχετικὰ μὲ τὶς νέες ἠλεκτρονικὲς-ψηφιακὲς ταυτότητες. Τότε ὅσοι εἶχαν διαφορετικὴ ἄποψη ἀπὸ τὸ κυρίαρχο ἀφήγημα ἀντιμετώπιζαν τὴν ἀπόρριψη, τὸν ἀποκλεισμὸ καὶ τὸν διωγμὸ. Ἔστω καὶ ἂν εἶχαν δίκαιο καὶ τελικὰ ἐπαληθεύθηκαν πλήρως!

Τώρα, ὅσοι δὲν συμφωνοῦν μὲ τὸν ἐπιβαλλόμενο νέου τύπου ταυτοτήτων, τόσο ἀπλοὶ καὶ φυσιολογικὰ σκεπτόμενοι ἄνθρωποι ὅσο καὶ ἐπιστήμονες κύρους καὶ ἐμβελείας, διασύρονται μὲ τρόπο σκαιὸ καὶ ἀπαξιοτικό, σὰν νὰ πρόκειται γιὰ μιάσματα!

Τὸ θέμα, ὅπως εἶπαμε, ἀπασχολεῖ τὴν ἐπικαιρότητα ἐδῶ καὶ δεκαετίες καὶ συνάντησε τὴν ἰσχυρὴ ἀντίδραση χιλιάδων συνανθρώπων μας. Καὶ αὐτὸ διότι **οἱ νέες ταυτότητες δὲν ἀποτελοῦν ἀπλῶς ἓνα ἀκίνδυνο καὶ ἀσφαλὲς μέσο ταυτοποίησης τοῦ πολίτη, ἀλλὰ λειτουργοῦν ὡς ΑΔΕΙΑ ΕΙΣΟΔΟΥ στὴν νέα πραγματικότητα τοῦ κόσμου.** Ἡ σύνδεσή τους ὡς Κάρτας Πολίτη μὲ τὴν ἠλεκτρονικὴ διακυβέρνηση, ἀνοίγει διάπλατα τὸν δρόμο στὸ λεγόμενο ἠλεκτρονικὸ φακέλωμα, ὅσο κι ἂν κάποιος καμώνεται ὅτι δὲν τοὺς ἀρέσει ἢ ὅτι δὲν ἰσχύει ὁ δῆθεν ξενόφερτος αὐτὸς ὄρος!

Στήν εποχή του covid είχαμε έπιβολές και ύποχρεωτικότητες, όποτε οί «συμμορφωμένοι» διέθεταν covid free pass ως **πιστοποιητικό πρόσβασης**, εκεί που ήταν άπαγορευμένο για τους άλλους, τους άνυπότακτους και άνυπάκουους.

Για την προώθηση τής ψηφιακής ταυτότητας προβάλλονται εύλογοφανείς δικαιολογίες: έκσυγχρονισμός, ασφάλεια, άπλούστευση γραφειοκρατίας, άποφυγή καθυστέρησης και ταλαιπωρίας κλπ.

Όμως, άποδοχή τής νέας ταυτότητας **σημαίνει συναίνεση για συνεχή και άνεξέλεγκτη «ψηφιακή έπιτήρηση» και «ψηφιακό έλεγχο»**. Όστε να υπάρχει συμβατότητα με την ψηφιοποίηση τής ζωής του ψηφιοποιημένου κράτους. Άποδοχή σημαίνει, όπως όρθα έπισημάνθηκε, ότι ό κάθε άνθρωπος **γίνεται αδύναμη ψηφιακή μονάδα, που περιορίζεται εύκολα, έλέγχεται εύκολα, όπως και άκυρώνεται ανά πάσα στιγμή πανεύκολα!**

Τό άφελές σύνθημα «όλα σε ένα» χάριν εύκολίας, καθίσταται μιá έφιαλτική πραγματικότητα, ώστε ό κάτοχος να βρεθεί σε μιá στιγμή άπογυμνωμένος από τά πάντα, αν για τόν όποιονδήποτε λόγο πέσει στην δυσμένεια τών κρατούντων.

Άπό την στιγμή μάλιστα που ή ψηφιακή ταυτότητα-κάρτα πολίτη καθιερώνεται **όχι άπλώς προαιρετικά, αλλά ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΑ και όποιος άρνηθεί να την παραλάβει ΑΠΟΚΛΕΙΕΤΑΙ από την πρόσβαση στην κοινωνική ζωή, τότε έχουμε την ανάδυση ενός τερατώδους παγκοσμίου ψηφιακού όλοκληρωτισμού**, διότι τό θέμα δέν άφορά βέβαια μόνον στην χώρα μας.

Στό σημείο αυτό άς θυμίσουμε τό γνωστόν ότι σήμερα είναι πλέον έφικτή άκόμη και ή **έμφύτευση στον άνθρωπο τών μικροτσιπ** για να είναι σε άπευθείας διάδραση με τόν ψηφιακό κόσμο. Οί κίνδυνοι που περικλείονται έδω είναι περισσότερο και από προφανείς. Ό άνθρωπος **μαρκάρεται** σαν ένα άλογο ζωο. Και στον βωμό τής δήθεν εύκολίας του, μετατρέπεται σε άβουλο έλεγχόμενο όν.

Και αν έθισθείς σε όλα αυτά, για να μην ταλαιπωρείσαι και για να μην άποκλεισθείς από τόν σύγχρονο κόσμο, όπου συν τοίς άλλοις θα κυριαρχεί και ή τεχνητή νοημοσύνη, τότε ή άπόσταση από τό όποιο πλήρως πλέον άνεξάλειπτο σφράγισμα με άκτίνες λέιζερ, δια είδικής τεχνολογίας, θα γίνεται όλο και μικρότερη. Όλοι μας όμως γνωρίζουμε που αυτό τό «χάραγμα» παραπέμπει και τί σημαίνει! (βλ. Άποκαλ. ιγ´ 16). Ό Θεός να μάς φυλάξει!

Αυτά βέβαια έχουν ύπ' όψιν τους όσοι πνευματικά έπαγρυπνοούν, και ταυτόχρονα παρακολουθοούν τις τρέχουσες έξελίξεις με κριτήρια Άγιοπατερικά όπως και άντικειμενικά. Άποτελοούν άλλωστε άνοικτές κυνικές όμολογίες αυτών τούτων τών ίσχυρών τής γής, τής έλίτ τών παγκοσμίων όλιγαρχών, οί όποιοι καυχώνται για τά «έπιτεύγματά» τους και περιγράφουν με άνεση και σιγουριά τά βήματά τους, τά όποια άφοροούν στο μέλλον του κόσμου για τά άμέσως έπόμενα χρόνια (2026-2030).

Αυτοί προφανώς «λογαριάζουν χωρίς τόν Ξενοδόχο»! Στην μέθη τής άλαζονείας και αυτάρκειάς τους, νομίζουν ότι μποροούν να καταφέρουν τά πάντα και να πραγματώσουν τά «άναμορφωτικά» προγράμματά τους για όλη την ανθρωπότητα. «Φάσκοντες είναι σοφοί έμωράνθησαν»! (Ρωμ. α´ 22).

Ό Κύριος «έκγελάσεται αυτούς»! (Ψαλμ. β´ 4). Θα τους ταπεινώσει οίκτηρως για την ύβρη τής ύπερηφάνειάς τους και θα τους συντρίψει «ώς σκευή κεραμέως» (Ψαλμ. β´ 9) όταν έλθει ή ώρα τους!

Όμως, μέχρι τότε, ίσως πλησίασε ή «ώρα του πειρασμού» που μέλλει να

ἔλθει σὲ ὅλη τὴν οἰκουμένη (βλ. Ἀποκαλ. γ' 10). Κάθε ἡμέρα καὶ κάθε στιγμή ἔχει βέβαια τοὺς πειρασμούς της, γι' αὐτὸ στὴν Κυριακὴ προσευχὴ (Πάτερ ἡμῶν) παρακαλοῦμε στὸ τέλος: «καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ» (Ματθ. στ' 13).

Ὅμως, γιὰ νὰ γλιτώσουμε ἀπὸ πειρασμούς καὶ ἀπὸ τὸν πονηρό, εἶναι ἀνάγκη νὰ διατελοῦμε -ὅπως εἶπαμε- σὲ πνευματικὴ ἐγρήγορση. Νὰ ἔχουμε πίστη ὀρθὴ καὶ βίο ἀγαθό, χωρὶς φόβο καὶ πάθος!

Οἱ πειρασμοὶ ποὺ ἤδη ἔχουν ἐφορμήσει μετὰ μανίας σὲ ὅλο τὸν κόσμον ἀντιμετωπίζονται μὲ αὐταπάρνηση, μὲ φρόνημα γενναῖο καὶ ἀδούλωτο, μὲ ἐλευθερία πνεύματος ἀγία καὶ ἱερή.

Δὲν προτιθέμεθα μὲ τὴν θέλησή μας νὰ παραστήσουμε τοὺς ἀδιάφορους καὶ μὲ περίτεχνα, στριφνὰ ἢ καὶ πονηρὰ λεκτικὰ τερτίπια νὰ ἀποπονηθοῦμε τῶν εὐθυνῶν μας καὶ νὰ ὑποκύψουμε στὸν νέο αὐτὸ φοβερὸ πειρασμό, σὰν νὰ ζοῦμε σὲ ἄλλον πλανήτη!

Ἐμεῖς δηλώνουμε -σὺν Θεῷ- εὐθαρσῶς ὅτι **δὲν ἀπεμπολοῦμε τὴν ἐλευθερίαν τοῦ αὐτεξουσίου μας, τὸ θεόδοτο «κατ' εἰκόνα» τῆς πλάσης μας· δὲν συναινοῦμε στὴν ἐγκατάσταση στὴν χώρα μας ἐνὸς ἀνεπίστροφου ψηφιακοῦ ὀλοκληρωτισμοῦ. Ἀντιτασσόμαστε στὶς ὑποχρεωτικότητες, τὶς ὁποῖες ἀπεχθανόμαστε.** Εἶμαστε νομοταγεῖς πολῖτες σὲ ὅ,τι δὲν ἀντιστρατεύεται στὴν συνειδήσή μας. Γι' αὐτὸ ζητοῦμε σεβασμὸ τῶν δικαιωμάτων μας καὶ ἐναλλακτικὲς λύσεις γιὰ τὴν ἀπρόσκοπτη συνέχιση τῆς ζωῆς μας, πρὸς ὄφελος τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου.

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί·

Ἔχουμε ἀνάγκη ἰσχυρῆς πίστεως στὸν ἀληθινὸ Θεὸ τῶν Ἁγίων καὶ Ἡρώων Προπατόρων μας, ὅπως καὶ ἐνίσχυσης τῶν εἰλικρινῶν δεσμῶν ἀγάπης καὶ ἐνότητος μεταξύ μας.

Ἄν δὲν ἐγκαταλείψουμε τὸν Κύριο, οὔτε Αὐτὸς θὰ μᾶς ἐγκαταλείψει. Εἶναι βέβαιον ὅτι νικᾷ καὶ θὰ νικήσει!

Νὰ παραμείνουμε πιστοὶ μαζί Του καὶ μεταξύ μας ἕως τέλους, μὲ ὅ,τι κόστος, γιὰ νὰ εὐλογηθοῦμε καὶ ἐδῶ στὴν ἐφήμερη ζωὴ μας, μὲ ὑπομονὴ στὰ παθήματα καὶ ἀντίσταση καρποφόρα, ἀλλὰ καὶ στὴν αἰωνιότητα νὰ ἀξιωθοῦμε τοῦ Στεφάνου τῆς Ζωῆς!

Εὐχαριστῶ!

Οι δύο Άγιοι Αρχιεπίσκοποι Λαρίσης μέ τὸ ὄνομα Βησσαρίων

**Ὁ Ἅγιος Βησσαρίων Α' ὁ Ἁγιασμένος,
Ἀρχιεπίσκοπος Λαρίσης (15/9/1525)**

ΜΕΧΡΙ τὸ 1920 ἀρχιεπίσκοπος Λαρίσης μετὸ ὄνομα Βησσαρίων θεωροῦνταν μόνον ἓνας. Τὴ χρονιά ἐκείνη ἀποκαλύφθηκε μία τοιχογραφία στὸν Ἱ. Ναὸ τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων Τρικάλων, στὴν ὁποία εἰκονίζονται ἑπτὰ Ἅγιοι ἀρχιεπίσκοποι Λαρίσης. Τέταρτος στὴ σειρά τῶν Ἁγίων αὐτῶν εἰκονίζεται ὀνοματιζόμενος ὁ «Ἅγιος Βησσαρίων (Α') ὁ πρῶν Ἀρχιεπίσκοπος Λαρίσης ὁ Ἁγιασμένος» καὶ ἔβδομος ὁ «Ἅγιος Βησσαρίων ὁ τοῦ Σωτῆρος Ἀρχιεπίσκοπος Λαρίσης». Ἀπὸ αὐτό, καὶ ἀπὸ διάφορες ἄλλες πηγές, διαπιστώθηκε ὅτι οἱ δύο Ἀρχιεπίσκοποι Λαρίσης μετὸ ὄνομα Βησσαρίων ἐνθρονίστηκαν μετὰ διαφορά δύο περίπου δεκαετιῶν, ἔχοντας ἔδρα τῆς ποιμαντορίας τους τὰ Τρίκαλα. Γιὰ τὸν Βησσαρίωνα τὸν Α' οἱ ἱστορικές πηγές μᾶς πληροφοροῦν ὅτι διετέλεσε προηγουμένως ἐπίσκοπος Δημητριάδος.

«Σκεῦος ἀρετῶν ὑπάργξας Βησσαρίων, ἔνθεν Λαρίσης σοφὸς ποιμὴν ἐγένου».

**Ὁ Ἅγιος Βησσαρίων Β' ὁ τοῦ Σωτῆρος,
Ἀρχιεπίσκοπος Λαρίσης (15/9/1541)**

Πατρίδα τοῦ Ἁγίου ὑπῆρξε ὁ οἰκισμὸς τῆς Μεγάλης Πόρτας (Μεγάλες Πύλες) στὰ ὄρια τῆς σημερινῆς Πύλης τῶν Τρικάλων. Οἱ γονεῖς του, ποὺ ἦταν εὐσεβεῖς Χριστιανοί, ἀνέθρεψαν τὸ γιό τους «ἐν παιδείᾳ καὶ νοουθεσίᾳ Κυρίου». Ἀπὸ τὴν πρώτη παιδικὴ ἡλικία ὁ μικρὸς Βησσαρίων μάθαινε τὰ ἱερά γράμματα (κοινὰ) ἀπὸ δασκάλους-ἱερωμένους τῆς ἰδιαίτερῆς του πατρίδας. Ἀπὸ τὴν ἡλικία τῶν 10-12 ἐτῶν εἶχε ἀποβάλλει ἀπὸ τὴν καρδιά του κάθε ἐνδιαφέρον γιὰ πλοῦτο, δόξα, γάμο κ.ἄ. Θέλησε μάλιστα ἀπὸ πολὺ μικρὸς νὰ ἀκολουθήσει τὸν ἀγγελικὸ βίο τῶν μοναχῶν. Ἔτσι ἀγαπημένα του ἀναγνώσματα ἦταν τὰ βιβλία τῶν βίων τῶν Ἁγίων καὶ τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας.

Ἐνῶ ἦταν ἀκόμη νέος, ἐγκατέλειψε τὸ πατρικὸ σπίτι του καὶ προσκολλήθηκε στὸν ἅγιο Μητροπολίτη Λαρίσης Μᾶρκο στὰ Τρίκαλα. Ἀπὸ τότε ἔμεινε στὸν Γέροντα αὐτό γιὰ πολλὰ ἔτη, τηρώντας μεγάλη ὑπακοή καὶ τέλεια ὑποταγή.

Ὅταν, μετὰ ἀπὸ μερικά ἔτη, χήρεψε ἡ θέση τῆς Ἐπισκοπῆς Ἐλασσόνας καὶ Δομενίκου, ὁ Μητροπολίτης Λαρίσης μαζί μετὸ σύνολο τῶν ἐπισκόπων τῆς Θεσσαλίας ψήφισαν τὸν Βησσαρίωνα ἐπίσκοπό τους. Ὅμως ἐκεῖ δὲν ἔγινε δεκτὸς καὶ σὲ λίγα χρόνια ἀναγκάστηκε νὰ ἀποχωρήσει. Οἱ δύο λόγοι ποὺ δὲν ἔγινε δεκτὸς ὁ Ἅγιος ἦταν πρῶτα ὁ φθόνος κάποιων Χριστιανῶν πρὸς τὸ πρόσωπό του καὶ ἔπειτα ἡ ἀπαίτηση τῶν κατοίκων τῆς Ἐλασσόνας νὰ μὴν ὑποτάσσεται ἡ ἐπισκοπή τους στὴ Μητρόπολη Λαρίσης, ἀλλὰ ἀπ' εὐθείας στὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο. Ἔτσι, ὁ πατριάρχης τῆς Κων-

σταντινούπολης Θεόληπτος (1513-22) τοποθέτησε ἀντὶ τοῦ Ἁγίου κάποιον Νεόφυτο (1516-38). Ἀξίζει ἐδῶ νὰ σημειωθεῖ ὅτι ἔκτοτε ὁ ἐπίσκοπος τῆς Ἐλασσόνας ὀριζόταν πάντα ἀπὸ τὸν Οἰκουμενικὸ Πατριάρχη μέχρι καὶ τὴν ἀνακήρυξη τοῦ Αὐτοκεφάλου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ Ἅγιος Βησσαρίων χωρὶς νὰ ληπθεῖ γιὰ τὴν ἔξωσή του ἀπὸ τὸν ἐπισκοπικὸ θρόνο, ἐπέστρεψε στὰ Τρίκαλα κοντὰ στὸν πνευματικὸ του πατέρα. Συνέχισε μάλιστα νὰ ὑπηρετεῖ σὰν ὁ ταπεινότερος τῶν δούλων μὲ εὐλάβεια καὶ τὸν Γέροντά του καὶ τοὺς φτωχοὺς ἢ ξένους ποὺ προσέτρεχαν γιὰ βοήθεια στὴ Μητρόπολη.

Γύρω στὸ 1520 ἐκοιμήθη ὁ ἐπίσκοπος Σταγῶν Νικάνωρ καὶ ὁ λαὸς τῆς Ἐπισκοπῆς ζήτησε τὸν Ἅγιο Βησσαρίωνα γιὰ τὴ διαποίμανσή του. Στους Σταγούς (Καλαμπάκα) λοιπὸν ὁ Ἅγιος διετέλεσε ἐπίσκοπος, ἐπιτροπικά, γιὰ ἕξι ἔτη.

Ὅταν ὁ πνευματικὸς του πατέρας Μητροπολίτης Μᾶρκος ἀναχώρησε γιὰ τὶς ἄνω μονές, ὁ Βησσαρίων τοποθετήθηκε Μητροπολίτης Λαρίσης μὲ ἀπόφαση τοῦ Πατριάρχου Ἱερεμία Α΄ (1522-46). Ὁ βίος τοῦ Ἁγίου Μητροπολίτου Λαρίσης Βησσαρίωνα ἦταν ἀπὸ ἑκεῖ καὶ πέρα ὀσιακός. Ἦταν ἡ «φιλότεκνος μήτηρ ὁμοῦ καὶ φιλόστοργος, ἀγκαλιζομένη ὄλους, τρέφουσα ὄλους, προνοοῦσα δι' ὄλους...».

Ἐκτὸς ἀπὸ τὸ πνευματικὸ του ἔργο, ὁ Ἅγιος ἔγινε γνωστὸς γιὰ τὰ ἔργα κοινῆς ὠφέλειας ποὺ μὲ μέριμνά του ἔγιναν σὲ πολλὲς περιοχὲς τῆς ἐπαρχίας του. Φημισμένα εἶναι τὰ γεφύρια, ποὺ μὲ δαπάνες καὶ φροντίδες του κατασκευάστηκαν, τὰ ὁποῖα ἔζωναν τὶς ὄχθες τῶν ὀρμητικῶν ποταμῶν τῆς Δυτ. Θεσσαλίας. Σημαντικότερο, ἀλλὰ καὶ δυσκολότερο στὴν κατασκευὴ του, γεφύρι, ἦταν αὐτὸ τοῦ Κοράκου στὸν Ἀσπροπόταμο (Ἀχελῷο). Μερικὰ ἀπὸ τὰ γεφύρια τοῦ Ἁγίου σώζονται ὡς τὶς μέρες μας, ὅπως γιὰ παράδειγμα τῆς Πόρτας-Παναγιᾶς στὸν Πορταῖτικο ποταμὸ.

Ὁ Ἅγιος εἶχε τὴν ἄριστη συνήθεια νὰ μὴ χειροτονεῖ ἐπισκόπους τῆς Μητροπόλεως του τυχαίους ἀνθρώπους, ἀλλὰ τοὺς ἀξιούς καὶ τοὺς ἱκανούς, τοὺς ἀνεπίληπτους, τοὺς μιμητὲς τοῦ Χριστοῦ, τοὺς νηφάλιους, τοὺς ἀφιλάργυρους, τοὺς εἰρηνικούς.

Λίγα ἔτη πρὶν τὴν κοίμησή του, οἰκοδόμησε Ναὸ στὸ ὄνομα τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος καθὼς καὶ Ἱερά Μονὴ δίπλα στὸ Ναὸ αὐτό, σὲ συνεργασία μὲ τὸν τότε ἐπίσκοπο Καπούης καὶ Φαναρίου Ἰγνάτιο. Τέλος, ἔγραψε τὴ διαθήκη του, στὴν ὁποία συμπεριλαμβάνονταν καὶ οἱ κανόνες τῆς μοναχικῆς ζωῆς γιὰ τοὺς ἀσκητὲς ποὺ ἄρχισαν νὰ ἐγκαταβιοῦν στὴν Ἱερά Μονὴ τῆς Μεταμορφώσεως ἢ Δουσίκου, ὅπως λεγόταν ἀλλιῶς.

Νιώθοντας, ὅτι τὸ τέλος τῆς ἐπίγειάς του ζωῆς πλησίαζε, λόγῳ μιᾶς χρόνιας ἀρρώστιας ποὺ τὸν ταλαιπωροῦσε, προσκάλεσε τοὺς ἀρχιερεῖς τῶν Ἐπισκοπῶν του καὶ ὄλους τοὺς μοναχοὺς, τοὺς ὁποίους νουθέτησε γιὰ τελευταία φορὰ καί, ἀφοῦ τοὺς χαιρέτισε ἀσπαζόμενος ἕναν πρὸς ἕναν, ἐκοιμήθη εἰρηνικὰ τὴν 15^η Σεπτεμβρίου τοῦ 1541.

Τὸ σκήνωμα τοῦ Ἁγίου ἐνταφιάστηκε στὴν Ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Νικολάου, μία ὥρα μακρύτερα ἀπὸ τὴ Μονή. Πλήθος θαυμάτων ἀποδίδονται στὸν Ἅγιο Βησσαρίωνα, ἐκτενεῖς ἀναφορὲς περὶ τῶν ὁποίων μποροῦμε νὰ δοῦμε στὸν Βίο τοῦ Ἁγίου στὸν Μέγα Συναξαριστή.

«Χαίροις Βησσαρίων, Πάτερ σοφέ, Πρόεδρε Λαρίσης καὶ Ὀσίων ὁ μιμητής· Χαίροις Βησσαρίων, συνώνυμε τοῦ πρώτου, ποιμένες Λαρισαίων, ἀξιοθαύμαστοι.»

«Ὁ τῶν Λαρισαίων μέγας ποιμὴν, καὶ τῶν μοναζόντων ὁ προστάτης καὶ ὁδηγός, Βησσαρίων πάτερ, παμμάκαρ Ἱεράρχα, ἡμῶν τῶν σὲ τιμώντων, ἀεὶ μνημόνευε.»

Τοῦ Κων. Α. Οἰκονόμου, δασκάλου, στὴν ἐφημερ. «Ἐλευθερία» Λαρίσης, 15.09.2011, ὅπως ἀναδημοσιεύθηκε στὸ Ἰστολόγιο «Ἀκτίνες» τῆς αὐτῆς ἡμέρας.

Ἐπίσκοπος Μαγνησίας Χρυσόστομος Νασλίμης (1910 - 1973)

Ἐπὶ τῇ συμπληρώσει 50 ἐτῶν ἀπὸ τῆς μακαρίας Κοιμήσεώς του

Ὁ Ἐπίσκοπος Μαγνησίας Χρυσόστομος, κατὰ κόσμον Χρῆστος Νασλίμης, γεννήθηκε στὸν Βόλο τὸ ἔτος 1910. Οἱ γονεῖς του, Ἐμμανουὴλ καὶ Εὐαγγελία, ἐκοιμήθησαν νωρὶς ὅταν αὐτὸς ἦταν τριῶν ἢ πέντε ἐτῶν, καὶ τὴν ἀνατροφή τοῦ ὀρφανοῦ ἀνέλαβε ἡ εὐσεβῆς θεία του Γλυκερία, μία ἀφιερωμένη ψυχὴ ποὺ ζοῦσε στὸν κόσμος, στὸν συνοικισμό Παλαιῶν.

Αὐτὴ μετέδωσε στὸν μικρὸ Χρῆστο τὰ πρῶτα σπέρματα τῆς εὐσεβείας, τοῦ φόβου τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς τιμιότητος καὶ ἐργατικότητος. Ὅμως, ἡ θετὴ μητέρα τοῦ Χρήστου ἐκοιμήθη ὅταν αὐτὸς εἶχε φθάσει στὴν ἐφηβεία. Παρὰ τὴν δευτέρη ὀρφάνια του, αὐτὸς ὡς φιλομαθῆς καὶ θαρραλέ-

ος περάτωσε τὴν ἐκπαίδευσή του καὶ φοίτησε σὲ Ἐμπορικὴ Σχολή, ἐργαζόμενος παραλλήλως σὲ παραγγελιοδοχικὰ γραφεῖα τοῦ Βόλου, καὶ τελειοποιούμενος στὴν γνώση τῆς ἀγγλικῆς καὶ γαλλικῆς γλώσσης. Σὲ ἡλικία 18 ἐτῶν βρῆκε νέα ψυχομητέρα, τὴν κα Ἀσπασία, ἡ ὁποία πρόσφατα τότε εἶχε χάσει τὸν μονάκριβο γιὸ τῆς καὶ τελικὰ ἐκοιμήθη τὸ 1952 ὡς Μοναχὴ Ἐλευθερία.

Τὴν ἐποχὴ ἐκείνη, περὶ τὰ 1930, ὁ Χρῆστος Νασλίμης συνδέθηκε μὲ τὴν δημιουργηθεῖσα Ἐνορία τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου στὸν Βόλο, πρὸς τιμὴν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου καὶ συνέγραψε μάλιστα Πραγματεία περὶ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἡμερολογίου. Ἐκτοτε ἀφιέρωσε ὅλη του τὴν ζωὴ στὴν Ἐκκλησία καὶ μάλιστα στοὺς Γνησίους Ὀρθοδόξους Χριστιανούς, τοὺς ὁποίους ὀλόψυχα ὑπηρετήσε.

Ἢδη ἀπὸ τὸ 1931 ἀρθρογραφοῦσε στὸν τύπο, τοπικὸ καὶ ἐκκλησιαστικὸ, ἐπὶ θρησκευτικῶν θεμάτων, μὲ σπάνια σοβαρότητα καὶ ἐμβριθία, μὲ τρόπο καὶ λεκτικὸ ἄψογο καὶ χάρη ἀπαράμιλλη. Τὰ κείμενά του, τὰ ὁποῖα ἀνέρχονται σὲ πολλὰς δεκάδες ἢ καὶ ἑκατοντάδες, εἴτε σύντομα εἴτε ἐκτενῆ, ἀσχολοῦνται μὲ πλούσια καὶ εὐρεία ἐκκλησιαστικὴ θεματολογία καὶ καλύπτουν ἐπαρκῶς οὐσιαστικὰς ἐκκλησιαστικὰς καὶ ποιμαντικὰς ἀνάγκες.

Ὁ νεαρὸς Χρῆστος συνδέθηκε μὲ τὴν οἰκογένεια τῶν Ἀδελφῶν Ζωγράφου (Θεοδοσίου καὶ Γλυκερίας), στὴν αὐτὴ τῆς οἰκίας τῶν ὁποίων εὐρίσκετο ὁ Ναὸς τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου καὶ τοῦ ἀνετέθη ἡ ἔκδοση τῶν πολύτομων Ἑρμηνευτικῶν Ὑπομνημάτων στὶς Ἐπιστολὰς τοῦ Ἀποστόλου Παύλου καὶ τὶς λοιπὰς Καθολικὰς Ἐπιστολὰς τῆς Καινῆς Διαθήκης, τὰ ὁποῖα εἶχε συγγράψει ὁ κεκοιμημένος Ἀδελφός τους Θεόδωρος († 1921), Καθηγητὴς Θεολογίας, καθὼς καὶ τὸμους Κυριακοδρομίων. Ἡ ἀπαιτητικὴ αὐτὴ ἔκδοση ἀποτέλεσε ἕναν πραγμα-

τικό ἄθλο γιὰ τὴν ἐποχὴ ἐκείνη, ποὺ ἀπεδείκνυε τὶς ἰκανότητες, τὴν συγκρότηση ἀλλὰ καὶ τὴν ἀγάπη γιὰ τὴν διάδοση τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ τοῦ νεαροῦ ἀκόμη Χρήστου Νασλίμη.

Ὁ Θεοδόσιος Ζωγράφος τὸν κατέστησε ἐπίσης στὴν Διαθήκη του διαχειριστή, ὁμοῦ μὲ ἄλλα δύο πρόσωπα, τοῦ Ναοῦ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου καὶ τῆς διωρόφου οἰκίας πρὸ αὐτοῦ, καὶ ἀκόμη τοῦ κληροδότησε τὴν ἐγκυκλοπαιδική τους βιβλιοθήκη, θεωρῶν τοῦτον «πνευματικὸν υἱόν» του.

Ὁ νεαρὸς Χρῆστος Νασλίμης ἦταν ὄντως εὐρυμαθέστατος, μὲ πνεῦμα σπινθηροβόλο, καὶ μὲ μία τεράστια μνήμη. Ἐμπλούτιζε δὲ τὶς γνώσεις του διαρκῶς μὲ τὴν ἱερὰ μελέτη. Ἀρκετὰ ἀργότερα, τὸ 1946, ὡς Κληρικός, εἰσῆχθη καὶ ἐφοίτησε στὴν Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, χωρὶς ὅμως νὰ περατώσει τὶς σπουδές του καὶ νὰ καταστῆ πτυχιούχος, λόγω τοῦ ὅτι ἦταν Παλαιοσημερολογίτης!

Τὸν Ἰούνιο τοῦ 1936 ὁ Χρῆστος Νασλίμης κατῆλθε στὴν πρωτεύουσα γιὰ νὰ συμμετάσχει ὡς ἀντιπρόσωπος Παραρτήματος Βόλου στὸ Πανελλήνιο Συνέδριο τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, τὸ ὁποῖο πραγματοποιήθηκε στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίας Μαρίνης Πειραιῶς. Τότε ὅμως ἦταν ποὺ κυριολεκτικῶς «συνελήφθη», γιὰ νὰ μὴ διαφύγει, ἀπὸ τοὺς προσχωρήσαντας πρὸ ἔτους στὸ Πάτριον Ἡμερολόγιο Ὁμολογητὰς Ἀρχιερεῖς Δημητριάδος Γερμανὸ (Μαυρομμάτη) καὶ Ἅγιο πρῶην Φλωρίνης Χρυσόστομο (Καβουρίδη), καὶ ἀφοῦ ἐκάρη Μοναχὸς ἀπὸ τὸν Πνευματικὸ τοῦ πατέρα Ἀρχιμ. π. Ἀκάκιο Παππᾶ, τὸν μετέπειτα Ἐπίσκοπο Ταλαντίου, λαβὼν τὸ ὄνομα Χρυσόστομος, χειροτονήθηκε Διάκονος καὶ Πρεσβύτερος (18-6-1936) ἀπὸ τὸν Μητροπολίτη Δημητριάδος Γερμανὸ στὴν Ἱερὰ Μονὴ Παναγίας Κερατέας Ἀττικῆς, προχειρισθεὶς καὶ Πνευματικὸς, καὶ ἀργότερα (Μάϊος 1937) Ἀρχιμανδρίτης. Ἦταν ὁ πρῶτος Κληρικός ποὺ χειροτονήθηκε γιὰ τὸν Ἱερὸ Ἀγῶνα ἀπὸ τοὺς ἀναλαβόντας αὐτὸν Ἀρχιερεῖς καὶ ἀπετέλεσε ἔτσι τὴν ἀπαρχὴ τοῦ ὑπὸ Παλαιοσημερολογιτῶν Ἀρχιερέων κατασταθέντος ἱεροῦ Κλήρου τῆς μαρτυρικῆς Ἐκκλησίας μας.

Εἶχε δὲ διορισθεῖ ἐκτὸς ἀπὸ Ἐφημέριος Βόλου καὶ Μαγνησίας, Ἀρχιερατικὸς Ἐπίτροπος Θεσσαλίας, Μακεδονίας καὶ λοιπῆς Ἑλλάδος, καὶ γενικὰ ὅπου δὲν ὑπῆρχε σταθερὸς Ἐφημέριος, καὶ ἔκτοτε ἀπεδύθη σὲ τεράστιο ἔργο λειτουργικὸ, ποιμαντικὸ, κατηχητικὸ, κηρυκτικὸ, ἐξομολογητικὸ καὶ πνευματικὸ μὲ ὅλες του τὶς δυνάμεις, διατρέχοντας πρόθυμα τὶς ἐπαρχίες τῆς Πατρίδος μας πρὸς στερέωσιν τῆς Γνησίας Ὁρθοδοξίας. Ὁ ὑπέρμετρος ζῆλος του συναντοῦσε παράλληλα καὶ ἀντιμετώπιζε τὶς συνεχεῖς δοκιμασίες καὶ τοὺς πειρασμούς.

Διατηροῦσε ἐπικοινωνία μὲ Ἁγιορεῖτες Πατέρες, καὶ μάλιστα μὲ τὸν λόγιο Ζηλωτὴ Μοναχὸ Ἀντώνιο (Μουστάκα) Καυσοκαλυβίτη, καὶ ὅποτε τοῦ τὸ ἐπέτρεπε τὸ πρόγραμμά του μετέβαινε στὸ Ἅγιον Ὄρος γιὰ πνευματικὸ ἀνεφοδιασμό.

Ὁ Ἀρχιμ. Χρυσόστομος Νασλίμης διεκρίνετο γιὰ τὴν ἱεροπρέπεια καὶ σοβα-

ρότητά του, την θυσιαστικότητα και αποφασιστικότητά του, τὸ ιδιαίτερα ἔκδηλο κηρυκτικό του χάρισμα μετὴν καταπληκτικὴ εὐφράδεια καὶ ρητορικότητά του, καὶ γενικὰ γιὰ τὴν θερμὴ καὶ τὸν ἐνθουσιασμό του ποὺ μετέδιδε στὸ Ποίμνιο, κομίζοντας τὴν εἰρήνη καὶ εὐλογία τοῦ Χριστοῦ.

Ἀπὸ τὸ 1938 ἕως τὸ 1943 ὑπηρέτησε στὰ Γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου στὴν Ἀθήνα ὡς Συνοδικὸς Γραμματεὺς, ἐφημερεύοντας παράλληλα σὲ Ναοὺς τοῦ κέντρου, καὶ συντείνοντας τὰ μέγιστα στὴν εὐδότηση τοῦ Ἱεροῦ Ἀγῶνος σὲ ἐποχὴ δύσκολη ἐσωτερικῶν διαστάσεων, ἐξωτερικοῦ διωγμοῦ, πολιτικῶν ἀναταραχῶν, πολέμου, κατοχῆς, πείνας, δυστυχίας κλπ.

Ἐνασχολεῖτο ἐκτὸς ἄλλων καὶ μετὴν ἔκδοση τοῦ ἐπισήμου Περιοδικοῦ τῆς Ἐκκλησίας μας «Ἡ Φωνὴ τῆς Ὁρθοδοξίας», ὅπως καὶ μετὴν ἔκδοση καὶ κυκλοφορία τῶν ἐτησίων Ἡμεροδεικτῶν κ.ἄ.. Ἐπίσης, τοῦ ἀντιτίθετο ἢ διεκπεραίωση δυσκόλων καὶ εὐαισθητῶν ἀποστολῶν, λόγῳ τοῦ κύρους του καὶ τῆς ἀπολύτου ἐμπιστοσύνης πρὸς τὸ πρόσωπό του ἀπὸ τοὺς ἁγίους Ἀρχιερεῖς.

Τὴν ἐποχὴ ἐκείνη συνδέθηκε ἐπίσης καὶ διδάχθηκε τὴν ἐκκλησιαστικὴ βυζαντινὴ μουσικὴ ἀπὸ τὸν περίφημο Μουσικοδιδάσκαλο Μοναχὸ Δοσίθεο Κατουνακιώτη τὸν ἀόμματο († 1991), ὁ ὁποῖος ἔψαλλε σὲ Ναοὺς τῆς Ἐκκλησίας μας μετὴν γλυκύθογγη λαλιά του.

Ἀπὸ τὰ τέλη τοῦ 1943 καὶ ἐξῆς εἶχε πλέον ἔδρα τὴν γενέτειρά του πόλη τοῦ Βόλου, ἀπὸ ὅπου μετέβαινε ὅπου τὸ καλοῦσε ἢ ἀνάγκη σὲ ὅλη τὴν ἑλληνικὴ ἐπικράτεια καὶ κυρίως στὴν Θεσσαλία καὶ Μακεδονία. Ἀξίζει νὰ τονισθεῖ, ὅτι τὸν ἐνδιέφερε πάντοτε ἡ Ἐπαρχία καὶ ἡ ἐνίσχυση καὶ τόνωση τῶν ἀγωνιζομένων πιστῶν της, παρὰ τὸ κέντρο, ὅπου συνήθως συνωστίζονται οἱ περισσότεροι γιὰ ἐπιδίωξη καλυτέρων συνθηκῶν διαβίωσης καὶ διακονίας.

Ἡ συμβολὴ του στὴν Ἐκκλησιολογικὴ, Κανονικὴ καὶ Ὁργανωτικὴ σταθεροποίηση καὶ πρόοδο τοῦ Ἱεροῦ Ἀγῶνος, ἡ ἀπολογητικὴ του δεινότητα στὴν ἀντιμετώπιση ποικίλων ἐκτροπῶν, ἡ προσπάθειά του γιὰ ὑπέρβαση ἐμποδίων καὶ προβλημάτων καὶ γενικὰ ἡ ἐνωτικὴ του γραμμὴ καὶ πορεία, κατέστησαν αὐτὸν ὡς ἕναν ἀπὸ τοὺς πλέον ἐπιφανεῖς Κληρικοὺς τῆς Ἐκκλησίας μας.

Παρὰ τὴν δυσκολία τῶν καιρῶν μεταπολεμικῶς, συνέστησε στὸν Βόλο τὸν Φιλανθρωπικὸ Σύλλογο «Ἱερὸς Πολύκαρπος» (1950) καὶ ἀργότερα τὴν «Ἁγία Ταβιθᾶ», μετὰ πλούσια φιλανθρωπικὴ δράση στὴν ἐνίσχυση ἀναξιοπαθόντων ἀπόρων καὶ ἀσθενῶν. Στὸν μεγάλο διωγμὸ τῶν ἐτῶν 1951-1953 δοκιμάσθηκε καὶ αὐτὸς σκληρὰ, ἀλλὰ ἀνταπεξῆλθε γενναίως, ἀνταποκρινόμενος μετὰ τόλμη καὶ ἐφευρετικότητα στὰ ποιμαντικά του καθήκοντα πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ διωκόμενου Ποιμνίου.

Παρὰ τὶς δοκιμασίαι ἀπὸ τοὺς Καινοτόμους, δὲν ἐξετράπη σὲ φανατισμὸ καὶ ἀκρότητες, ἀλλὰ διεκρίνετο γιὰ τὴν μετριοπάθεια, τὴν πνευματικὴ ἰσορροπία, τὴν γλυκύτητα καὶ τὴν ἀγάπη του. Ἡ δυναμικότητά καὶ πληθωρικὴ ἐκδηλωτικότητά του ἔδιναν κάποτε τὴν ἐντύπωση τῆς αὐστηρότητος, ἀλλὰ ἡ προσπάθειά του ἀπέβλεπε στὴν διαφύλαξη τῆς ἐκκλησιαστικῆς τάξεως καὶ στὴν οἰκοδομὴ τῶν πιστῶν.

Διατηροῦσε εἰλικρινεῖς σχέσεις ἀγάπης καὶ σεβασμοῦ μετὰ τὸν Ὁμολογητὴ Πρωθιεράρχη Ἅγιο πρῶην Φλωρίνης Χρυσόστομο, ὁ ὁποῖος τὸν περιέβαλλε μετὰ

τὴν ἐκτίμηση καὶ τὸ πατρικὸ ἐνδιαφέρον του, καὶ μάλιστα ὁ π. Χρυσόστομος Νασλίμης ἦταν ποὺ ἐκφώνησε περίφημο Ἐπικήδειο λόγο κατὰ τὴν Ἐξόδιο Ἀκολουθία του († 1955).

Μετὰ τὴν Κοίμηση τοῦ Ἁγίου πρώην Φλωρίνης, τὸ Φθινόπωρο τοῦ 1955, συγκροτήθηκε Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπὴ ἀπὸ Κληρικοὺς τῆς Ἐκκλησίας μας πρὸς διοίκησίν της, μὲ πρώτιστο μέλημα τὴν ἐξεύρεση τρόπου ἀποκτήσεως Ἀρχιερατικῆς καλύψεως. Ὁ Ἀρχιμ. Χρυσόστομος Νασλίμης συγκαταλεγόταν στὰ Μέλη αὐτῆς καὶ ἀρχὰς τοῦ 1956 προτάθηκε μαζί μὲ τὸν Ἀρχιμ. Ἀκάκιο Παππᾶ τὸν Γέροντα ὡς ὑποψήφιος γιὰ τὴν Ἀρχιερωσύνη.

Μάλιστα, τὸν Ὀκτώβριο τοῦ 1957, στὸ Β΄ Πανελλήνιο Ἱερατικὸ Συνέδριο, προτάθηκαν ὁμόφωνα ὡς ὑποψήφιοι Ἀρχιερεῖς οἱ Ἀρχιμανδριῖτες Ἀκάκιος Παππᾶς, Χρυσόστομος Νασλίμης καὶ Χρυσόστομος Κιούσης.

Ὁ π. Χρυσόστομος Νασλίμης συνέβαλε στὴν ἀνέγερση τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ζωοδόχου Πηγῆς στὸν Ριζόμυλο Βελεστίνου καὶ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Γενεθλίου τοῦ Τιμίου Προδρόμου στὸν Βόλο.

Τὸν Σεπτέμβριο τοῦ 1961, ὁ Ἀρχιμ. Χρυσόστομος Νασλίμης μαζί μὲ τὸν Καθηγούμενο Βίκτωρα Ματθαίου Μοναχό, ἐκδότῃ τοῦ Μεγάλου Συναξαριστοῦ, καὶ τοὺς λαϊκοὺς θεολόγους Σταῦρο Καραμηῆτσο καὶ Παναγιώτῃ Βρετᾶκο, ἐστάλησαν ὡς Παρατηρητὲς στὴν Πρῶτῃ Πανορθόδοξῃ Διάσκεψῃ στὴν Ρόδο, ὅπου κατέθεσαν στοὺς ἀντιπροσώπους τῶν ἐπισήμων τοπικῶν Ἐκκλησιῶν βαρυσήμαντα Ἵπομνήματα μὲ τίς θέσεις καὶ προτάσεις τῶν Γνησίων Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος, προκειμένου νὰ ἐπιλυθεῖ τὸ Ἡμερολογιακὸ θέμα, γιὰ τὴν ἄρση τῆς διαστάσεως καὶ τὴν ἔνωση τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν κατάπαυση τῶν ἐναντίον τῶν Παλαισημερολογιτῶν ἀδίκων διωγμῶν καὶ λοιπῶν εἰς βάρος τους διακρίσεων. Ὅμως, οἱ ἐπίσημες τοπικὲς Ἐκκλησίες εἶχαν ἤδη δρομολογήσει τὴν Οἰκουμενιστικὴ πορεία τους καὶ δὲν ἀνταποκρίθηκαν, δυστυχῶς, στὴν κλήση αὐτὴ ἐπαναφορᾶς τους στὴν πραγματικὴ Ὀρθοδοξία. Ἐννοεῖται βεβαίως, ὅτι τέτοιες σωτήριες κλήσεις εἶχαν ἀπευθυνθεῖ πρὸς τοὺς Καινοτόμους καὶ τοὺς κοινωνοῦντας αὐτοῖς καὶ προγενέστερα καὶ μεταγενέστερα, ἀλλὰ ἔμειναν δυστυχῶς χωρὶς ἀνταπόκριση.

Τὸν Μάιο τοῦ 1962, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χιλῆς καὶ Περοῦ Λεόντιος (Φιλίπποβιτς), τῆς Ρωσικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Διασπορᾶς, ἦλθε στὴν Ἑλλάδα μὲ μύριες προφυλάξεις, λόγῳ τῶν περιοριστικῶν μέτρων ἐναντίον τῆς Ἐκκλησίας μας, καὶ μαζί μὲ τὸν ἤδη ἀπὸ τὸν Δεκέμβριο τοῦ 1960 χειροτονηθέντα στὴν Ἀμερικὴ ἀπὸ Ἀρχιερεῖς τῆς αὐτῆς Συνόδου Ἐπίσκοπο Ταλαντίου Ἀκάκιο (Παππᾶ), χειροτόνησαν στὴν Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Νικολάου Παιανίας Ἀττικῆς νέους Ἀρχιερεῖς, **μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τὸν Ἐπίσκοπο Μαγνησίας Χρυσόστομο Νασλίμη (21-5-1962)**, προκειμένου νὰ σχηματισθεῖ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος ὑπὸ τὸν Ταλαντίου Ἀκάκιο.

Μετὰ τὴν Κοίμηση τοῦ τελευταίου (Δεκέμβριος 1963), Ἀρχιεπίσκοπος μὲ συνοπτικὲς διαδικασίες ἐξελέγη ὁ Ἐπίσκοπος Γαρδικίου Αὐξέντιος. Ὁ κατὰ πάντα ἄξιος καὶ ὑπέρτερος Μαγνησίας Χρυσόστομος παραγκωνίσθηκε δυστυχῶς ἀπὸ τοὺς συναδέλφους του γιὰ τὴν θέση τοῦ Πρώτου· ἐν τούτοις, παρέμεινε ὑπέρ-

μαχος τῆς κανονικῆς συγκροτήσεως καὶ τῆς εὐρύθμου λειτουργίας τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ὄργανισμοῦ καὶ ἀναλώθηκε ἐπὶ τετραετίαν στὸ διοικητικό, λειτουργικό καὶ ποιμαντικό ἔργο, κοπιάσας ὑπέρμετρα παρὰ τὶς ποικίλες ἀντιξοότητες.

Λειτουργοῦσε συνεχῶς, προϊστάτο ἱερῶν Πανηγύρεων, τελοῦσε ἱερὰ Ἐγκαίνια σὲ Ναοὺς καὶ Μονὲς σὲ πολλὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος, κήρυττε ἀνελλιπῶς καὶ μάλιστα σὲ κάθε σχεδὸν Συνοδική καὶ ἐπίσημη ἐκκλησιαστικὴ τελετὴ ἦταν ὁ κύριος Ὀμιλητής, κατ' ἀνάθεσιν τῶν λοιπῶν Ἀδελφῶν. Ἀγαποῦσε τὸν Μοναχισμό καὶ φρόντιζε γιὰ τὴν καλὴ συγκρότηση καὶ μαρτυρία του, καὶ μάλιστα στὶς Γυναικεῖες Μονὲς Ζωοδόχου Πηγῆς Ριζομύλου Βελεστίνου καὶ Ὑπαπαντῆς τοῦ Χριστοῦ Χορτοκοπίου Ἐλευθερουπόλεως Καβάλας. Ἔδινε ἔμφαση στὴν νεότητα καὶ φρόντιζε πατρικῶς, ὡς καλὸς Ποιμὴν, τὰ πνευματικά του τέκνα καὶ τὸ Ποίμνιό του εὐρύτερα.

Ἡ ἀγάπη του γιὰ τὴν Ἐκκλησία συνοψίζεται στὴν εἰρηνοποιὸ του διάθεσιν καὶ συμβολή, ἀκόμη καὶ στὶς πλέον κρίσιμες στιγμὲς τοῦ Ἀγῶνος, ὅταν ἀνθρώπινες μικρότητες ὑπέσκαπταν τὴν κατὰ Θεὸν ἀγάπη, σύμπνοια καὶ πρόοδο. **Τοποθετοῦσε τὸ γενικὸ καλὸ τῆς Ἐκκλησίας ἐπάνω ἀπὸ τὸ προσωπικὸ του συμφέρον, ἀκόμη καὶ ὅταν ἀντιμετώπιζε ἀδικίες καὶ πικρίες. Δὲν ὑπέκυψε στὸν πειρασμὸ τῆς προξενήσεως διαιρέσεως, παρὰ τὸ ὅτι ὠθεῖτο πρὸς αὐτὴ τὴν κατεύθυνση ἀπὸ στελέχη τοῦ Ἀγῶνος μὲ εὐλογοφανῆ προσχήματα.** Ἀκόμη καὶ ὅταν οἱ προσπάθειες καὶ προτάσεις του γιὰ τὴν καλύτερη ὀργάνωση καὶ ἀνάπτυξη τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἔργου δὲν εὑρισκαν ἀνταπόκριση, ἀκόμη καὶ ὅταν περιφρονεῖτο, δὲν ἀντιδροῦσε ἀντι-ἐκκλησιαστικά.

Στὴν πορεία του φθονήθηκε, παρεξηγήθηκε ἢ καὶ κατηγορήθηκε ἀπὸ κάποιους κακεντρεχεῖς, ὅμως αὐτὸς συνέχισε ἀπτόητος τὴν σταυρικὴ ὁδὸ τοῦ καθήκοντος, τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀρετῆς. Ἐπ' αὐτοῦ ἔχει γραφθεῖ χαρακτηριστικὰ ἀπὸ πνευματικά του τέκνα ὅτι, *«ὅταν ἐκαλῆτο ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, μὲ προθυμίαν ἐξετέλει τὸ καθήκον του. Καὶ ὅταν τὸν ἀπεμάκρυνον, ἀνεχώρει εἰρηνικός, πλήρης ἀγάπης πρὸς ὅλους».*

Οἱ κόποι του ὅμως, σωματικοὶ καὶ ψυχικοὶ, ὑπέσκαψαν τὴν ὑγεία του καὶ προσβλήθηκε ἀπὸ τὴν ἀσθένεια τοῦ σακχαροδιαβήτου, ἔνεκα τοῦ ὁποίου τὸν Ἀπρίλιο τοῦ 1966 ἔπαθε ἡμιπληγία καὶ καθηλώθηκε σὲ ἀναπηρικὸ καροτσάκι. Ἔτσι, σίγησε ἡ μελίρρυτη γλῶσσα του καὶ ἔπαυσε ἡ καρποφόρα πένα του νὰ ἀποτυπώνει καὶ καταγράφει τὰ θεῖα νοήματα. Ἐκτοτε, **ἐπὶ ἑπτὰ ἔτη, δοκιμάσθηκε σκληρὰ ἀπὸ τὴν ἀσθένειά του, τὴν ὁποίαν ὑπέφερε μὲ ἰώβεια ὑπο-**

μονή, διδάσκων πλέον με τὸ φωτεινὸ παράδειγμα τῆς ἐγκαρτερήσεώς του στὴν ἄρση τοῦ δυσκόλου σταυροῦ του.

Ἐκοιμήθη ὡσιακὰ τὴν 13ῃ Ἰουλίου τοῦ 1973 π.ή., σὲ ἡλικία μόλις 63 ἐτῶν. Ἦ Ἐξόδιος Ἀκολουθία του ἐψάλη ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Σύνοδο ὑπὸ τὸν Ἀρχιεπίσκοπο Αὐξέντιο στὸν Ναὸ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου στὸν Βόλο. Ἐγράφη τότε στὸν τοπικὸ τύπο τῆς πόλεως τοῦ Βόλου, ὅτι ὁ μεταστὰς Ἱεράρχης γιὰ ὅσους τὸν εἶχαν γνωρίσει «*ὀπῆρξε προσωποποιήσις τῆς ἀγνότητος καὶ ὑπόδειγμα ἀρετῆς*». Ὁ δὲ τότε Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης Χρυσόστομος (Κιούσης, † 2010), ἀνέφερε χαρακτηριστικὰ στὸν ἐπικήδειο λόγο του: «*Ἄλλὰ κἄν τὰ πυρίπνοα χεῖλη σου σιγοῦν, ὀμιλεῖ ὅμως ὁ χρόνος· ὀμιλεῖ ὁ σὸς βίος, ὀμιλοῦν τὰ πεπραγμένα*».

Ὁ μακαριστὸς Ἱεράρχης Μαγνησίας Χρυσόστομος, ἡ **προβολὴ καὶ τὸ σέμνωμα τοῦ Ἱεροῦ Ἀγῶνος μας**, ἐτάφη στὴν Ἱερὰ Μονὴ Ζωοδόχου Πηγῆς στὸν Ριζόμυλο Βελεστίνου. Ἀργότερα, πραγματοποιήθηκε Ἀνακομιδὴ του καὶ τὰ ὀστᾶ του ἐφυλάσσοντο ἀπὸ τὸν Αἰδ. π. Γεώργιο Κεπάπογλου, ὁ ὁποῖος διετέλεσε πιστὸ πνευματικὸ του τέκνο καὶ πολύτιμος συνεργάτης του, στὸν Ἱερὸ Ναὸ Γενεθλίου τοῦ Τιμίου Προδρόμου στὸν Βόλο. Μετὰ πάροδο ἐτῶν, ὁ π. Γεώργιος Κεπάπογλου παρέδωσε τὰ ὀστᾶ τοῦ ἐκλιπόντος Ἱεράρχου στὴν Ἱερὰ Μονὴ Ὑπαπαντῆς τοῦ Χριστοῦ στὸ Χορτοκόπι Ἐλευθερουπόλεως Παγγαίου, ὅπου φυλάσσονται μέχρι σήμερα ἀποπνέοντα λεπτὴ εὐωδία, μαζί καὶ μετὰ τὴν πλούσια Βιβλιοθήκη του, καὶ ἄλλα προσωπικὰ ἱερὰ εἶδη του.

Ἡ μορφή τοῦ μακαριστοῦ Ἐπισκόπου Μαγνησίας Χρυσοστόμου εἶναι γιὰ τὴν Ἐκκλησία μας ἐμβληματική. Εἶθε ἡ μνήμη του νὰ εἶναι αἰωνία καὶ τὸ παράδειμά του ὀδηγητικὸ γιὰ ὅλους, Κληρικοὺς καὶ λαϊκοὺς. Ἡ δὲ Μαγνησία δύναται νὰ καυχᾶται δικαίως, διότι ἀνέδειξε ἕναν τέτοιο φωτεινὸ **στῦλο Ὁρθοδοξίας**, ὁ ὁποῖος ὑπηρέτησε καὶ ἀνέδειξε τὸ Ἱερὸ Ἀγῶνα μας μετὰ τρόπο μοναδικό!

† Α. & Π. Κ.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΝΕΑ

Έορτή Τιμίας Έσθήτος τής Θεοτόκου

Τό Σάββατο, 2/15-7-2023, έορτή Καταθέσεως τής Τ. Έσθήτος τής Θεοτόκου, τελέσθηκε ή θερινή πανήγυρις στον διαυπόστατο Ναό του Έρου Άνδρώου Ήουχαστηρίου του Άγιου Νεκταρίου έξω από την Βερδικούσια (θέση Μαμαλή), όπου έκτός από τον Άγιο Νεκτάριο τιμάται και ή παρούσα έορτή τής Κυρίας Θεοτόκου. Λειτουργήσε ό Έρομ. π. Νικόδημος από τό Άγιον Όρος και παρέστη χοροστατών ό Σεβ. Μητροπολίτης Λαρίσης και Πλαταμώνος κ. Κλήμης, ό οποίος είχε προσκληθεί εύγενώς από τους Πατέρες του Ή. Ήουχαστηρίου. Επίσης, προσήλθε από τό χωριό και ό γηραιός Πρωτ. π. Άθανάσιος Τσιότρας. Έψαλε ό έκ Βερδικούσιας Έεροψάλτης κ. Γ. Μιχαλές και άλλοι ψάλτες. Παρέστησαν εύλαβώς αρκετοί πιστοί, οι όποιοι προσήλθαν για την πνευματική αυτή εύλογία.

Ό Σεβ/τος κ. Κλήμης έκφώνησε έόρτια όμιλία για τα θαυμάσια τής Ύπεραγίας Θεοτόκου παλαιά και σήμερα, και πώς ή Χάρις της έπισκιάζει μητρικώς τους Όρθοδόξους Άρχιερείς, όπως και όλους τους πιστούς οι όποιοι την εύλαβούνται. Κοινώνησαν αρκετά παιδιά και πιστοί. Στο τέλος, ό Σεβ/τος κ. Κλήμης διένειμε τό αντίδωρο εύχηθείς τα δέοντα. Οι δε Πατέρες παρέθεσαν κεράσματα σε όλους τους προσκυνητές, στον δε Άρχιερέα και όσους προσήλθαν από μακριά παρέθεσαν τράπεζα όπου και έγινε έποικοδομητική συζήτησης.

Χειροτονία Έπισκόπου για την Ίνδονησία

Τήν Παρασκευή, 8/21-07-2023, τελέστηκε σύμφωνα με Συνοδική απόφαση ή εις Έπίσκοπον Χειροτονία του έψηφισμένου Θεοφιλεστάτου Έπισκόπου Νικοπόλεως (Τζακάρτας) κ. Δανιήλ (Μπαυντόρο) έξ Ίνδονησίας στον Έερό Ναό Εύαγγελισμού τής Θεοτόκου στον Καραβά Πειραιώς. Όπως γίνεται σε αυτές τις περιπτώσεις, έψάλη ή Άκολουθία τής άγίας Πεντηκοστής, πρό δε τής ενάρξεως τής Θ. Λειτουργίας ό προς χειροτονίαν έδωσε την καθιερωμένη Όμολογία τής Πίστewς έλληνιστι ένώπιον του Μακαριωτάτου Άρχιεπισκόπου Άθηνών και πάσης Έλλάδος κ. Καλλινίκου και των Σεβ/των Άρχιερέων: Πειραιώς & Σαλαμίνας κ. Γεροντίου, Δημητριάδος κ. Φωτίου και του Ποιμενάρχου μας Λαρίσης & Πλαταμώνος κ. Κλήμεντος, παρουσία Κλήρου και Λαού. Στην Θ. Λειτουργία, μετά τό πέρας του Τρισάγιου Όγμου, πραγματοποιήθηκε ή Χειροτονία εις Έπίσκοπον του Θεοφιλεστάτου π. Δανιήλ, με τον τίτλο Νικοπόλεως-Τζακάρτας, υπό του Μακαριωτάτου Άρχιεπισκόπου μας, με την σύμπραξη των συμπαρόντων Άρχερέων.

Στό τέλος, πρό τής Άπολύσεως, ό Μακαριώτατος Άρχιεπίσκοπος μας κ. Καλλίνικος έθεσε την Μίτρα στην κεφαλή του νεοχειροτονηθέντος Έπισκόπου και του επέδωσε την άρχιερατική Ράβδο, άπευθύνας κατάλληλες εύχές. Ό δε Θεοφιλ. Νικοπόλεως κ. Δανιήλ διένειμε τον Άντίδωρον δεχθείς τις εύχές των παρισταμένων λαϊκών, τινές έκ των όποι-

ων ἦσαν Ἰνδονησιακῆς καταγωγῆς. Εἶθε ὁ Κύριός μας νὰ ἐνισχύσει τὸν νέο Ἱεραπόστολο Ἐπίσκοπο τῆς Ἐκκλησίας μας στὸ μεγάλο ἔργο τὸ ὁποῖο τὸν ἀναμένει στὴν μακρινὴ πατρίδα του, ὅπου ἤδη ὑφίστανται πολλὲς Ἐνορίες, δεκάδες Κληρικοὶ καὶ μερικὲς χιλιάδες πιστῶν Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν!

Πανηγυρὴ Προφήτῃ Ἡλία στὴν Βερδικούσια

Τὴν Τετάρτη, 20-7/2-8-2023, πανηγύρισε ὁ Ἱερός Ναὸς Ἁγίου Προφήτῃ Ἡλία στὴν Βερδικούσια. Τὸ ἀπόγευμα τῆς παραμονῆς τελέσθηκε ὁ Μεγάλος Ἑσπερινός, χοροστατοῦντος τοῦ οἰκείου Ἱεράρχου Σεβ. Μητροπολίτου Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος κ. Κλήμεντος. Ἐλαβαν μέρος ὁ Αἰδ. π. Ζήσης Τσιότρας καὶ ὁ Ἱεροδιάκονος Νεκτάριος ἐξ

Ἀχαρνῶν Ἀττικῆς. Ὁ γηραιὸς καὶ ἐπὶ δεκαετίες Ἐφημέριος τοῦ Ναοῦ Πρωτ. π. Ἀθανάσιος Τσιότρας παρέστη συμπροσευχόμενος. Ἄλλοι Κληρικοὶ ποὺ ἀνεμένοντο, δὲν ἠδυνήθησαν τελικὰ νὰ παραστοῦν. Ἐψαλλαν ἐκλεκτοὶ Ἱεροψάλτες καὶ παρέστη μεγάλο πλῆθος πιστῶν. Μετὰ τὴν Ἀρτοκλασία, τελέσθηκε ἱερὰ Λιτανεία στοὺς δρόμους τῶς κώμης καὶ ἀνεπέμφθησαν δεήσεις.

Τὸ πρωὶ τῆς Τετάρτης τελέσθηκε ὁ Ὁρθρος καὶ ἡ ἑόρτια Θ. Λειτουργία, παρουσία μεγάλου πλῆθους πιστῶν, στὸ τέλος τῆς ὁποίας ὁ Σεβ/τος Λαρίσης κ. Κλήμης ἐκφώνησε ἑόρτια ὁμιλία. Παρέστη ὁ Δήμαρχος Ἐλασσόνας κ. Ν. Γάτσος μὲ συνεργάτες του. Ἀκολούθησε παράθεση τραπέζης στὴν ἐνοριακὴ αἴθουσα.

Πανήγυρις Ἁγίας Παρασκευῆς στὸν Ἄμπελωνα

Τὴν Τρίτη, 26-7/8-8-2023, πανηγύρισε ὁ Ἱερός Ναός μας τῆς Ἁγίας Ὁσιοπαρθενο-
μάρτυρος Παρασκευῆς τῆς Θαυματουργοῦ στὸν Ἄμπελωνα. Τὸ ἀπόγευμα τῆς παραμονῆς
τελέσθηκε ὁ Μ. Ἑσπερινὸς χοροστατούντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Λαρίσης καὶ Πλα-
ταμῶνος κ. Κλήμεντος. Ἔλαβαν μέρος ἐκτὸς τοῦ Ἐφημερίου π. Ζήση Τσιότρα καὶ οἱ ἐκ
Λαρίσης Ἀρχιμ. π. Γαβριήλ, Πρωτ. π. Γεώργιος καὶ Ἱερομ. π. Ἀπόστολος. Ἡ Λιτὴ ἐψάλη ἐν
λιτανεῖα σὲ δρόμο πλησίον τοῦ Ναοῦ καὶ ἡ Ἀρτοκλασία ἐνώπιον αὐτοῦ. Κατόπιν ἐντὸς τοῦ
Ναοῦ ἐψάλησαν τὰ Ἀπόστιχα καὶ πρὸ τῆς Ἀπολύσεως ὁ χοροστατῶν Ἀρχιερεὺς ἐκφώνησε
ἐόρτια Ὁμιλία πρὸς οἰκοδομὴν τῶν πιστῶν ποὺ εἶχαν συντρέξει γιὰ τὴν Πανήγυρη.

Τὸ πρωὶ ἀνήμερα ἐψάλη ὁ Ὅρθρος καὶ στὴν Θ. Λειτουργία προέστη ὁ Σεβ/τος Λαρί-
σης κ. Κλήμης καὶ ἔλαβαν μέρος οἱ Πρωτ. π. Γεώργιος Κεπάτογλου καὶ π. Γεώργιος Κον-
τοθανάσης, ὁ Ἱερομ. π. Ἀπόστολος καὶ ὁ π. Ζήσης. Ἔψαλαν ἐόρτια Ἱεροψάλτες, ὅπως καὶ
στὸν Ἑσπερινό, ὑπὸ τὸν Πρωτοψάλτη κ. Νικ. Μηλιῶνη. Πρὸ τοῦ Δι' εὐχῶν ὁ Σεβ/τος κ.
Κλήμης ἐκφώνησε καὶ αὐθις ἐόρτια ὁμιλία γιὰ τὰ θαυμάσια τῆς ἐορταζομένης λαοφιλοῦς
Ἁγίας, εὐχηθεῖς τὰ δέοντα στὸ πολυπληθὲς ἐκκλησίασμα.

Έορτή Άγιας Ειρήνης Χρυσοβαλάντου

Τὴν Πέμπτη, 28-7/10-8-2023, ἑορτὴ τῆς λαοφιλοῦς καὶ θαυματουργοῦ Ἁγίας Εἰρήνης Χρυσοβαλάντου, πανηγύρισε καὶ τὸ Ἱερὸ Προσκύνημα αὐτῆς στὸν Βατώντα Νέας Ἀρτάκης Εὐβοίας. Τὸ ἀπόγευμα τῆς παραμονῆς τελέσθηκε ὁ Μεγάλος Ἑσπερινὸς ἀπὸ Ἱερεῖς καὶ παρέστη μεγάλο πλῆθος προσκυνητῶν.

Τὸ πρωὶ στὸν Ὁρθρο καὶ στὴν Θ. Λειτουργία προέστη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος κ. Κλήμης καὶ ἔλαβαν μέρος οἱ Ἱερεῖς π. Κων/νος Τερζάκης, π. Κων/νος Σωτηριάδης καὶ π. Ζήσης Τσιότρας. Ἐψαλε κλιμάκιο τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησιαστικῆς Βυζαντινῆς Χορωδίας ὑπὸ τὴν διεύθυνση τοῦ κ. Στυλιανοῦ Μακρῆ. Παρέστησαν ἀρκετοὶ εὐλαβεῖς προσκυνητές. Πρὸ τοῦ Δι' εὐχῶν τῆς Ἀπολύσεως, ὁ Σεβ/τος Λαρίσης κ. Κλήμης ἐκφώνησε ἐόρτια ὁμιλία καὶ εὐχήθηκε τὴν εὐλογία καὶ βοήθεια τῆς Ἱαματικῆς Ἁγίας σὲ ὅλους ὅσοι εὐλαβοῦνται τὴν χάρη τῆς.

Ὁνομαστήρια Μακαριώτατου Ἀρχιεπισκόπου κ. Καλλινίκου

Τὴν Παρασκευή, 29-7/11-8-2023, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Καλλινίκου, ἐόρτασε τὰ Ὁνομαστήριά του ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Καλλίνικος, Πρόεδρος τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας μας.

Στὴν ἐόρτια Θ. Λειτουργία, ἣ ὁποία τελέσθηκε στὸ Καθολικὸ τῆς Ἱεράς Μονῆς Ἁγίων Ταξιαρχῶν στὰ Ἀθήκια Κορινθίας, ὁ Μακαριώτατος κ. Καλλίνικος προέστη αὐτῆς, συλλειτουργοῦντων τῶν Σεβ/των Μητροπολιτῶν Πειραιῶς & Σαλαμίνος κ. Γεροντίου, Δημητριάδος κ. Φωτίου καὶ Λαρίσης & Πλαταμῶνος κ. Κλήμεντος, πολλῶν Κληρικῶν καὶ Διακόνου. Ὁ Σεβ/τος Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος παρέστη συμπροσευχόμενος. Ὁμιλία κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ

Κοινωνικοῦ ἐκφώνησε ὁ Σεβ. Λαρίσης κ. Κλήμης, ὁ ὁποῖος ἀνεφέρθη σὲ πνευματικὰ διδάγματα ἐξ ἀφορμῆς τῆς μαρτυρικῆς ἀθλήσεως τοῦ τιμωμένου Ἁγίου, καὶ ἐπίσης ἐξέφρασε εὐχές στὸν σεπτὸ Πρωθιεράρχη τῆς Ἐκκλησίας μας.

Κατὰ τὴν Ἀπόλυση, καὶ μετὰ τὴν ἀπόδοση τοῦ Πολυχρονισμοῦ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἀπὸ τοὺς Ἱεροψάλτες, ὁ Μακαριώτατος κ. Καλλίνικος ἀνεφέρθη σὲ διδακτικὰ σημεῖα ἀπὸ τὸν Βίο τοῦ Ἁγίου του καὶ ἐξέφρασε εὐχαριστίες στοὺς προσελθόντες γιὰ τὸν σεβασμὸ καὶ τὴν ἀγάπη τους. Ἀκολού-

θηκε παράθεση τραπέζης για τους Κληρικούς και πιστούς και ανταλλαγή εϋχών ὅπως ὁ Πανάγαθος Κύριός μας στηρίζει και διατηρεῖ τὸν Μακαριώτατο κ. Καλλίνικο, παράγοντα σταθερότητας και ἰσορροπίας στὴν Ἱερά Σύνοδό μας, πρὸς ἐξακολούθησιν τῆς κατὰ Θεὸν μαρτυρίας της, εἰς ἔτη πολλά!

Στὴν Ἑνορία μας στὴν Σλοβακία

Ὁ Σεβ/τος Μητροπολίτης Λαρίσης και Πλαταμῶνος κ. Κλήμης ὡς Τοποτηρητῆς τῆς Ἱεράς Ἐπισκοπῆς Μοραβίας τῆς Ἐκκλησίας μας, πραγματοποίησε ἐπίσκεψιν κατόπιν προσκλήσεως και στὴν Ἑνορία μας στὴν Σλοβακία, μετὰ τὴν πρὸ μηνὸς και πλεόν ἐπίσκεψίν του στὶς Ἑνορίες μας στὴν Τσεχία. Εἶχε συνοδὸ τὸν ἀδ. Γεώργιο Ἀναστόπουλο ἐκ τῶν πνευματικῶν του τέκνων. Στὸ Μιχαλάνυ τῆς ΝΑ Σλοβακίας ἐφθασε ἀργὰ τὸ βράδυ τοῦ Σαββάτου, 30-7/12-8-2023, ὁδικῶς ἀπὸ τὴν Βουδαπέστη, πρωτεύουσα τῆς Οὐγγαρίας, ὅπου εἶχε ἀφίχθῃ νωρίτερα ἀεροπορικῶς.

Τὴν Κυριακή, 31-7/13-8-2023, ὁ Σεβ/τος Τοποτηρητῆς Μοραβίας λειτούργησε στὸν Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Ἁγίου Βασιλομάρτυρος Ροσισλάβου, τοῦ προσκαλέσαντος τοὺς Ἁγίους Κύριλλο και Μεθόδιο στὴν Μοραβία κατὰ τὸν Θ' αἰῶνα. Ἐλαβαν μέ-

ρος ὁ Αἰδ. π. Βλαδὶμηρος Μοχορίτα, Ἐφημέριος τοῦ Ναοῦ, ὁ Αἰδ. π. Κάρολος ἀπὸ τὴν Τσεχία, ὅπως και ὁ Αἰδ. π. Γεώργιος Γιάν, μεταφραστῆς τοῦ Σεβ/του, ὁ ὁποῖος προσήλθε ἀπὸ τὴν Τσεχία, ὅπου ἀκόμη πραγματοποίησε ἐπίσκεψιν, πρὸ τῆς ἐπανόδου του στὴν Ἑτνα Καλιφορνίας ΗΠΑ, ὅπου διδάσκει στὴν Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ Ἁγίου Φωτίου τοῦ Μεγάλου. Πρὸ τοῦ Δι' εϋχῶν τῆς Ἀπολύσεως, ὁ Σεβ/τος κ. Κλήμης ἐκφώνησε ὁμιλία πρὸς οἰκοδομὴν και καταρτισμὸν τοῦ μικροῦ Ποιμνίου, τὸ ὁποῖο προήρχετο ἀπὸ τὴν Σλοβακία, Τσεχία, Πολωνία και Σερβία.

Ἐπίσης, τὸ ἀπόγευμα, μετὰ τὸν Ἑσπερινό, πραγματοποιήθηκε Σύναξις ὑπαίθρια πρὸ τοῦ Ναοῦ, ὅπου ὁ Σεβ/τος κ. Κλήμης ἀπάντησε σὲ ἐρωτήματα τῶν Κληρικῶν και πιστῶν και εἶχε τὴν εϋκαιρία νὰ κάνει λειτουργικὴ κυρίως κατήχησι, ὅπως και νὰ ἐνημερώσει τὸ Ποῖμνιο γιὰ τρέχοντα ἐκκλησιαστικὰ θέματα.

Τὴν Δευτέρα, 1/14 Αὐγ., ὁ Σεβ/τος κ. Κλήμης μὲ τοὺς τρεῖς Ἱερεῖς και κάποιους ἐκ τῶν πιστῶν μετέβη γιὰ προσκύνημα ὁδικῶς στὴν ΒΑ Σλοβακία, στὴν Λαντομίροβα, ὅπου κατὰ τὰ μέσα τοῦ περασμένου αἰῶνος ὑφίστατο ἐκεῖ σπουδαία Ἀνδρῶα Μονὴ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ρωσικῆς Διασποράς, πρὸ τῆς ἐγκαταλείψεως αὐτῆς, ὅταν ἡ περιοχὴ περιήλθε στὰ χέρια τῶν Σοβιετικῶν. Ἡ Ἀδελφότητα τῆς Μονῆς, ἐμπνευσμένη ἀπὸ τὸ ἔργο τῆς Λαύρας τοῦ Ποσαάφ τῆς Οὐκρανίας, ἀνέπτυξε ἐνδιαφέρουσα ἐκδοτικὴ παραγωγή, προκειμένου νὰ στηρίξει τοὺς πιστοὺς και νὰ τοὺς προφυλάξει ἀπὸ τὸν κίνδυνο τῆς Οὐνίας. Ἡ Μονὴ εἶχε Προστάτιδα τὴν Παναγία τοῦ Ποσαάφ, ἦταν ἀφιερωμένη στὴν Ἀποτομὴ τοῦ Τιμίου Προ-

δρόμου, τὸ δὲ ἐκδοτικὸ ἔργο τῆς εἶχε τὴν ἐπωνυμία τοῦ Ὁσίου Ἰῶβ τοῦ Ποτσάεφ. Μετὰ τὸ 1945 τὸ ἐκδοτικὸ ἔργο συνεχίσθηκε τόσο στὴν ὁμώνυμη Ἱερὰ Μονὴ στὸ Μόναχο τῆς Γερμανίας, ὅσο καὶ στὴν Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίας Τριάδος στὸ Τζόρντανβιλ τῶν ΗΠΑ. Σημαντικὲς μορφὲς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ρωσικῆς Διασπορᾶς πέρασαν ἀπὸ τὴν Μονὴ αὐτὴ καὶ διέμειναν γιὰ μικρὸ ἢ μεγάλο διάστημα (Ἀρχιεπ. Βιτάλιος Μαξιμένκο, ὁ κατοπινὸς Ἀρχιεπ. Σικάγου Σεραφεῖμ Ἰβανῶφ ὁ ὁποῖος τὸ 1960 χειροτόνησε στὴς ΗΠΑ τὸν Ἐπίσκοπο τῆς Ἐκκλησίας μας Ταλαντίου Ἀκάκιο Παππά, ὁ κατοπινὸς Μητροπολίτης καὶ Πρωθιεράρχης Βιτάλιος Οὐστίνωφ, ὁ ἐπίσης κατοπινὸς Ἀρχιεπίσκοπος καὶ ἐν συνεχείᾳ Μητροπολίτης καὶ Πρωθιεράρχης Λαῦρος Σκούρλα, ὁ ὁποῖος μάλιστα γεννήθηκε στὴν Λαντομίροβα καὶ ἀφιερῶθηκε στὴν Μονὴ ἀπὸ τὴν παιδικὴ του ἡλικία).

Κατὰ τὴν ποιμαντικὴ αὐτὴ ἐπίσκεψη γενικὰ, ὁ Σεβ/τος εἶχε τὴν δυνατότητα νὰ δεῖ ἀπὸ κοντὰ τοὺς Κληρικοὺς μας, ὅπως ἐπίσης πιστοὺς καὶ κατηχομένους, γιὰ νὰ διευκολύνει καὶ προσωπικὰ κάθε ἐνδιαφερόμενο, καὶ ἐπίσης φρόντισε γιὰ τὴν ρύθμιση θεμάτων λειτουργικῆς εὐταξίας καὶ λοιπῆς ιεραποστολικῆς μέριμνας, πρὸς ὑποβοήθησιν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἔργου, τὸ ὁποῖο ἀργὰ μὲν ἀλλὰ σταθερὰ παρουσιάζει κατὰ Θεὸν πρόοδο.

Ἑορτὴ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου στὸν Καθεδρικὸ Ναὸ

δύο Ἱερεῖς Ἀρχιμ. π. Γαβριὴλ καὶ Πρωτ. π. Γεώργιος, ἔψαλλαν οἱ Ἱεροψάλτες τοῦ Ναοῦ

καὶ προσήλθε μεγάλο πλῆθος εὐλαβῶν πιστῶν. Ἡ Λιτὴ ἐψάλη ἐν λιτανείᾳ τῆς ιερᾶς Εἰκόνας τῆς Κοιμήσεως σὲ ὁδοὺς περὶ τὸν Ναὸν καὶ ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἀνεπέμφθη ἡ δέσις καὶ εὐλογήθησαν οἱ Ἄρτοι. Κατόπιν, ἀκολούθησαν τὰ Ἀπόστιχα ἐντὸς τοῦ ἰσογείου Ναοῦ καὶ πρὸ τοῦ Δι' εὐχῶν, ὁ Σεβ/τος κ. Κλήμης ἐκφώνησε σύντομη ἐόρτια ὁμιλία καὶ ἐν συνεχείᾳ διένειμε τὸν εὐλογημένο ἄρτο.

Τὴν Δευτέρα, 15/28-8-2023, ὁ Καθεδρικὸς Ναὸς μας Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου στὴν Λάρισα πανηγύρισε τὴν δευτέρη Ἑορτὴ του, αὐτὴν τῆς Κοιμήσεως τῆς Παναγίας μας. Τὸ ἀπόγευμα τῆς παραμονῆς τελέσθηκε ὁ Μέγας Ἐσπερινὸς στὸν ἰσόγειο Ναὸ τῶν Ἁγίων Ταξιάρχων, διότι ὁ κυρίως Ναὸς ἀγιογραφεῖτο ἐκεῖνο τὸ διάστημα ὡς πρὸς τὸ δεξιὸ τοῦ κλίτος στὸ ἱερὸ Βῆμα καὶ ἐκτὸς αὐτοῦ.

Χοροστάτησε ὁ Σεβ/τος Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος κ. Κλήμης, ἔλαβαν μέρος οἱ

Τὸ πρωὶ ἡ Θεία Λειτουργία τελέσθηκε ἱερατικὰ στὸν ἰσόγειο Ναὸ, ὁ

ὁ Σεβ/τος κ. Κλήμης λειτούργησε ἐφημεριακὰ στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίας Παρασκευῆς στὸν Ἀμπελώννα.

Διετές Μνημόσυνο Μακαριστού Μητροπολίτου Λαρίσης κυρού Άθανασίου

Τήν Πέμπτη, 18/31-8-2023, πρό τής Ἀπολύσεως τής ιερατικῆς Θ. Λειτουργίας στόν ισόγειο Ναό τών Ἁγίων Ἀρχαγγέλων τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ Εὐαγγελιστρίας Λαρίσης, τελέσθηκε τὸ διετές Μνημόσυνο τοῦ Μακαριστοῦ Μητροπολίτου Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος κυρού Ἄθανασίου († 18-8-2021). Προέστη ὁ διάδοχος αὐτοῦ Σεβ/τος Μητροπολίτης Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος κ. Κλήμης, καὶ ἔλαβαν μέρος ὁ ἐφημερεύων Ἀρχιμ. π. Γαβριήλ καὶ ὁ Πρωτ. π. Γεώργιος, εὐχηθέντες μαζὶ καὶ μὲ τούς πιστοὺς ἐκ τοῦ Ποιμνίου ποῦ προσήλθαν στήν τελεσεθεῖσα νωρίς τὸ πρωὶ Θ. Λειτουργία ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς μακαρίας ψυχῆς αὐτοῦ.

Κατόπιν, ὁ Σεβ/τος κ. Κλήμης μετὰ τοῦ Πρωτ. π. Γεωργίου μετέβησαν ἐπὶ τοῦ Τάφου τοῦ Μακαριστοῦ Ἱεράρχου Ἄθανασίου στὸ Ἱερὸ Ἑσυχαστήριο Κοιμήσεως Θεοτόκου στὶς Μαγούλες Δένδρων Λαρίσης, πλησίον τῆς Γιάννουλης, ὅπου τέλεσαν ἱερὸ Τρισάγιο. Εἶθε ὁ Φιλάνθρωπος Κύριός μας νὰ ἀναπαύει τὴν ψυχὴν τοῦ Μακαριστοῦ Μητροπολίτου ἐν σκηναῖς δικαίων! Εἴη ἡ μνήμη αὐτοῦ αἰωνία!

Τοποθέτηση Έφημερίου στην Βερδικούσια

Τὴν Κυριακὴ Πρὸ Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, 11/24-9-2023, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος κ. Κλήμης λειτούργησε στὸν Ἱερὸ Ναὸ Προφήτου Ἡλία στὴν Βερδικούσια, ἔχων συλλειτουργοὺς τὸν Αἰδ. π. Ἀλέξανδρο Ἀναστασιάδη. Παρέστη συμπροσευχόμενος ὁ γηραιὸς Πρωτ. π. Ἀθανάσιος Τσιότρας καὶ πλῆθος πιστῶν. Πρὸ τοῦ Δι' εὐχῶν τῆς Ἀπολύσεως, ὁ Σεβ/τος κ. Κλήμης παρουσίασε τὸν π. Ἀλέξανδρο στὸ Ποίμνιο ὡς Κληρικό, ὁ ὁποῖος προσήλθε γιὰ νὰ διακονήσῃ ἐφημεριακὰ στὸν ἱστορικὸ Ἱερὸ Ναὸ τῆς Βερδικούσιας, τῇ εὐγενῇ καὶ φιλαδέλφῳ ἀδείᾳ καὶ εὐλογίᾳ τοῦ Ἐπισκόπου του ἀγίου Ἀδελφοῦ Σεβ/του Μητροπολίτου Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσοστόμου, τὸν ὁποῖον καὶ ἀπὸ τῆς θέσεως αὐτῆς εὐχαριστοῦμε ἐκ βάθους καρδίας γιὰ τὴν συμπαράσταση στὴν μεγάλη ἀνάγκη τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπαρχίας μας.

Πότε είναι ευάρεστη στον Θεό η προσευχή μας

Θυμηθείτε ότι η προσευχή δεν είναι λόγια και μετάνοιες, αλλά προσήλωση του νου και της καρδιάς στον Θεό. Είναι δυνατό να διαβάσετε όλες τις τακτές Ακολουθίες της ημέρας και να εκτελέσετε όλες τις καθορισμένες μετάνοιες, αλλά η έπαφή σας με τον Θεό να είναι είτε έντελως ανύπαρκτη είτε ασήμαντη, με το νου σκορπισμένο και την καρδιά κρύα. Έτσι κάνετε τον Κανόνα σας, όχι όμως προσευχή. Μιά τέτοια «προσευχή» είναι εφάμαρτη. Ο Κύριος να μᾶς φυλάξει!

Με φόβο και τρόμο πρέπει να επιτελοῦμε τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ -αὐτὸ νὰ τὸ θυμάστε πάντα.

Με κάθε τρόπο και μ' ὅλη σας τὴ δύναμη προσπαθῆστε νὰ ἔχετε τὸ νοῦ σας στὰ λόγια τῆς προσευχῆς ἢ, ὅπως λέει ὁ Ὅσιος Ἰωάννης ὁ Σιναΐτης, νὰ κλείνετε τὸ νοῦ σας μέσα στὰ λόγια τῆς προσευχῆς. Τὴν στιγμή πού ἀρχίζετε νὰ προσεύχεστε, πρέπει ὅλη σας ἡ προσοχή νὰ εἶναι συγκεντρωμένη στον Θεό και νὰ μὴν ἀπομακρύνεται ἀπ' Αὐτόν...

«Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον» (Ψαλμ. 50:19). Τότε μόνο νὰ θεωρήσετε ὅτι προσευχηθήκατε καλά, ὅταν, τελειώνοντας, ἡ ψυχή σας δονεῖται ἀπὸ συντριβὴ και αὐτομεμψία. Στὴν διάρκεια τῆς ἡμέρας προσπαθῆστε, με τὴν ἀδιάλειπτη προσευχή, νὰ βρίσκεστε νοερὰ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου κάθε στιγμή, ὅπως βρίσκονται οἱ Ἄγγελοι. Ἐκεῖνοι τοῦ προσφέρουν τὴν ἀκατάπαυστη δοξολογία. Ἐμεῖς ἄς τοῦ προσφέρουμε τὴν μετάνοιά μας.

Πότε εἰσακούεται ἀπὸ τὸν Θεὸ ἡ προσευχή μας

Νὰ πῶς πρέπει νὰ ζητᾶς ἀπὸ τὸν Θεό: «Κύριε, Ἐσὺ βλέπεις ὅτι χρειάζομαι τὸ τάδε πράγμα ἢ ὅτι ὑποφέρω ἀπὸ τὴ δεινά συμφορά. Βοήθησέ με, ὅπως ξέρεις και ὅπως θέλεις! Γενηθήτω τὸ θέλημά Σου...».

Μ' αὐτὴ τὴν ἐσωτερικὴ τοποθέτηση, νὰ προσεύχεσαι πολὺ. Ὅχι μιὰ φορά, ἔστω και παρατεταμένα, οὔτε γιὰ μιὰ μέρα μόνο, ἀλλὰ γιὰ ἑβδομάδες, μῆνες, χρόνια... Ὅλο νὰ ἱκετεύεις, ὅλο νὰ κραυγάζεις: «Κύριε, βοήθησέ με! Κύριε, λύτρωσέ με! Ὡστόσο, ἄς μὴ γίνεῖ ὅ,τι θέλω ἐγώ, μὰ ὅ,τι θέλεις Ἐσὺ». Αὐτὸ ἀκριβῶς ἔλεγε και ὁ Κύριος στὴν Γεθσημανῆ, ὅταν προσευχόταν στον Πατέρα Του. Και ἡ χήρα τῆς Εὐαγγελικῆς παραβολῆς βρῆκε τελικὰ τὸ δίκιο τῆς ἀπὸ τὸν ἀδικο ἐκεῖνο δικαστῆ, μόνο και μόνο ἐπειδὴ δὲν κουράστηκε νὰ τὸν παρακαλᾷ γιὰ πολὺν καιρὸ. Κάποιος σοφὸς εἶπε τὸν λόγο τοῦτο: «Πρέπει νὰ γίνεις φορτικὸς στον Θεὸ και στους Ἁγίους Του!».

(Ὅσιον Θεοφάνους τοῦ Ἐγκλειστοῦ, Χειραγωγία στὴν πνευματικὴ ζωὴ, Ἰερά Μονὴ Παρακλήτου, Ὠρωπὸς Ἀττικῆς 2004, σελ. 55-56).

Περιεχόμενα

– Εορτή Τιμίας Ἐσθῆτος τῆς Θεοτόκου	1
– Τὰ ἀγαθὰ ἀπὸ τὸν Θεὸν ὅταν τηροῦμε τὴν «συμφωνία» μαζί Του καὶ τὰ δεινὰ ὅταν τὴν παραβιάζουμε	2
– Ἐγκύκλιος Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου	4
– Εἶναι ὁ καύσωνας αἰτία ἀπουσίας ἀπὸ τὸν Ναὸ τοῦ Θεοῦ;	6
– Ὁ Πανάγιος Σταυρὸς σώζει	8
– Στηριζόμαστε στὴν θεία Προστασία	10
– Γιὰ τὴν νέα θεομηνία	11
– Ὅμιλία στὸ Συλλαλητήριο κατὰ τοῦ ψηφιακοῦ ἐλέγχου τοῦ ἀνθρώπου	13
– Οἱ δύο Ἅγιοι Ἀρχιεπίσκοποι Λαρίσης μὲ τὸ ὄνομα Βησσαρίων	17
– Ἐπίσκοπος Μαγνησίας Χρυσόστομος Νασλίμης (1910 - 1973)	19
– Ἐκκλησιαστικὰ Νέα	25
– Πότε εἶναι εὐάρεστη στὸν Θεὸ ἡ προσευχή μας	33
– Περιεχόμενα	34

ΕΠΑΛΕΙΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

- Περιοδική Ἔκδοση τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γ.Ο.Χ. Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος
- Τεύχος 7ο • Ἰούλιος – Σεπτέμβριος 2023
 - Διευθυντὴς Ἐκδόσεως: Μητροπολίτης Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος Κλήμης
 - Λάππα 7, 412 22 Λάρισα, τηλ. 2410534736
 - Ἴστοσελίδα: imlp.gr • e-mail: info@imlp.gr
 - Ἐκτύπωση καὶ Βιβλιοδεσία: PRINT NOTES Λάρισα.
 - Τὸ Περιοδικὸ διανέμεται δωρεὰν στοὺς Ναοὺς τῆς Ἱ. Μητροπόλεως
 - Δεκτὲς ἀντοπροαίρετες εἰσφορές.